

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2021-2022

Nr. 6

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 17 december 2021

Ochtendvergadering

INHOUD

BEGROTINGSSTUKKEN VAN DE RAAD (R.v.O., ART. 53)

Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie – Stuk 9 (2021-2022) – Nr. 1

Algemene bespreking 3

Sprekers: Mathias Vanden Borre, verslaggever

Begroting voor het dienstjaar 2022 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie – Stuk 9A (2021-2022) – Nr. 1

Algemene bespreking 3

Sprekers: Mathias Vanden Borre, verslaggever

BELEIDSVERKLARING 2021-2022 (R.v.O., ART. 49, 1) EN ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., ART. 41, 42, 43 en 53)	
Samengevoegde algemene bespreking	4
<i>Sprekers: Arnaud Verstraete, verslaggever – Mathias Vanden Borre – Cieltje Van Achter – Gilles Verstraeten – Guy Vanhengel – Arnaud Verstraete – Dominiek Lootens-Stael – Khadija Zamouri – Bianca Debaets – Els Rochette – Pepijn Kennis – Jan Busselen – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Sven Gatz, collegelid – Pascal Smet, collegelid</i>	
PERSOONLIJK FEIT	12
STEMMINGEN	43
VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., ART. 59)	44
- van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de huidige doelgroepen bij de vaccinatiecampagnes en de voorbereiding op vaccinaties van jonge kinderen	
<i>Sprekers: Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
-van mevrouw Hilde Sabbe aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, over de nieuwe Covid-19-maatregelen in verband met onderwijs en de voorhanden zijnde (digitale) infrastructuur	
<i>Sprekers: Hilde Sabbe – Sven Gatz, collegelid</i>	
ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., ART. 60)	50
- van de heer Juan Benjumea-Moreno aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over het nieuwe Huis van het Kind	
<i>Sprekers: Juan Benjumea-Moreno – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
RECHTZETTING	54
- van mevrouw Hilde Sabbe aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende het tekort aan psychologen in Brussel	
<i>Sprekers: Hilde Sabbe – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
DANKWOORD	56
BIJLAGEN	57
TREFWOORDENREGISTER	58

6de vergadering

Vergadering van vrijdag 17 december 2021

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.04 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BEGROTINGSSTUKKEN VAN DE RAAD (R.v.O., art. 53)

Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 9 (2021-2022) – Nr.1

Algemene bespreking

De heer Mathias Vanden Borre, verslaggever: Ik verwijs naar het verslag van de commissiebespreking.

De voorzitter: De stemming zal na afloop van de beraadslaging over het ontwerp van verordening tot vaststelling van het meerjarenplan 2022-2025 plaatsvinden.

- *De algemene bespreking is gesloten.*

-

Begroting voor het dienstjaar 2022 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie – Stuk 9A (2021-2022) – Nr.1

Algemene bespreking

De heer Mathias Vanden Borre, verslaggever: Er staat ons nog een interessante discussie te wachten. Daarom verwijs ik opnieuw naar het heldere commissieverslag dat de Diensten hebben opgesteld, waarvoor dank.

De voorzitter: Ook deze stemming zal na afloop van alle debatten plaatsvinden.

- *De algemene bespreking is gesloten.*

**BELEIDSVERKLARING 2021-2022 (R.v.O., art. 49, 1) EN
ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)**

Samengevoegde algemene bespreking

De voorzitter: Zoals afgesproken in het Uitgebreid Bureau worden de Beleidsverklaring 2021-2022 en het Ontwerp van verordening tot vaststelling van het Meerjarenplan 2022-2025 samen besproken.

De heer Arnaud Verstraete, verslaggever: Ook ik verwijs graag naar het volledige verslag dat de Diensten hebben opgesteld, waarvoor ik hun wens te bedanken.

De voorzitter: Namens iedereen dank ik de Diensten.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: In de vorige plenaire vergadering heeft collegelid Sven Gatz een toelichting verschaft. Ook in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid heeft een boeiende bespreking plaatsgevonden. Het woord is dus aan de Raad.

De voorzitter: Sluiten de overige collegeleden zich daarbij aan? (*Instemming van collegeleden Pascal Smet en Sven Gatz*)

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Naar goede eindejaarstraditie wens ik de raadsleden en de Diensten te bedanken voor het geleverde werk, net als de volledige Vlaamse gemeenschap in Brussel. Die was in dit moeilijke jaar opnieuw een sterke schouder waar onze stad op kon leunen. Op naar 2022. Ik wens u goede moed, een mooi feest en bovenal een goede gezondheid.

Ik heb mijn betoog van eind vorig jaar er nog eens bijgenomen. Op sommige vlakken zou ik het prima opnieuw kunnen voorlezen, want er is weinig nieuws onder de zon. Daarmee doel ik niet alleen op coronajaar 2021, dat op vele vlakken een slechte kopie was van 2020, maar ook op het voortkabbelende beleid van het College.

Halfweg de bestuursperiode heb ik de indruk dat er weinig liefde zit in de meerderheid. Ik begrijp dat het niet eenvoudig is om goed uit de verf te komen omdat corona ons allemaal voor uitdagingen stelt, maar er lijkt meer aan de hand. Deze coalitie doet er alles aan om zich op de verschillende bestuursniveaus aaneen te klitten en lijkt vooral bezig om haar eigen achterban tevreden te stellen. Dat het vaak tot botsingen komt, hoef ik niet te vertellen, want ze halen bijna wekelijks de krant. Van de beloften dat het allemaal beter en anders moet, heb ik voorlopig weinig gemerkt en van een echte visie is helemaal geen sprake. De zogenaamde verbinding die de meerderheid vooropstelt, blijkt in de praktijk vooral een digitale verbinding te zijn. Al te vaak is het klank zonder beeld en zit er ruis op de digitale lijn. Wie luistert er eigenlijk nog?

De meerjarenbegroting die vandaag voorligt, is het sluitstuk van een omschakeling naar een nieuwe vorm van besturen: de Beleids- en Beheerscyclus (BBC). Die nieuwe werkvorm werd in commissie unaniem positief onthaald. Alle betrokkenen moeten zich er nog wat aan aanpassen, maar iedereen ziet er de meerwaarde van in. Het is een Vlaamse verdienste dat deze werkvorm, die deel uitmaakt van de Vlaamse ambitie om helder en transparant beleid te

voeren, ingang heeft gevonden bij heel wat steden en gemeenten. Een van de kerntaken van een overheid bestaat eruit om de eigen werking kritisch onder de loep nemen door expertise in te winnen en vervolgens actie te ondernemen. “*Denkt aleer gij doende zijt en doende denkt dan nog,*” was een mantra van een leraar technologische opvoeding in het jezuïetencollege waar ik naar school ging.

Deze vernieuwende aanpak staat helaas in schril contrast met wat ik als gemeenteraadslid van de Stad Brussel bij de begrotingsbesprekingen krijg voorgeschoteld. Ik ben niet het enige raadslid hier aanwezig dat ook in een gemeenteraad zetelt, dus het is ongetwijfeld gedeelde smart. Voor de gemeentelijke begroting wordt er gewerkt met de zogenaamde Nieuwe Gemeentewet, die helaas allesbehalve vernieuwend is maar uit 1992 stamt. De werkwijze is bijzonder verouderd. De documentatie bestaat uit meerdere boekwerken, algemene toelichtingen waaruit weinig af te leiden valt, en ellenlange tabellen zonder enige uitleg, maar met een overdaad aan begrotingslijnen.

Kortom, het is zeer moeilijk werken. Zeker als oppositielid is het lastig om een degelijke inhoudelijke controle uit te oefenen. Bovendien wordt er veelvuldig met begrotingsposten en -benamingen geschoven, zodat een langetermijnevaluatie zo goed als onmogelijk is. Hetzelfde geldt in grote lijnen helaas ook voor het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

Mijn suggestie is alvast dat de meerderheid dit systeem invoert op andere niveaus waar ze aan zet is. Misschien zal dit het Rekenhof in de toekomst milder stemmen.

Ik ben blij dat Vlaanderen opnieuw het goede voorbeeld toont met de BBC. De Vlaamse overheid stelt een BBC-analysetool ter beschikking van de lokale besturen, die iedereen via de website kan gebruiken. Is deze tool reeds operationeel voor de VGC? Kan het College dit toelichten?

Ik zet even een stapje terug in de tijd. Dit College heeft de invulling van de BBC even uitgesteld door een participatieproject op te starten, Stadspiratie. In december 2020 mondde dit uit in het Strategisch meerjarenplan 2021-2025. Ik heb er toen meermaals op gehamerd dat het te lang uitkijken was naar de echte beleidsvisie van dit College voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel. Stadspiratie bracht niet echt veel nieuwe ideeën of noden aan het licht; het was eigenlijk een bevestiging van het Bestuursakkoord 2019-2024 van de paarsgroene meerderheid. Collega Arnaud Verstraete merkte toen op wat een gelukkig toeval het is dat de mening van de Brusselaar zo goed aansluit bij die van het College. Een jaar later blijft mijn kritiek echter overeind. Ik vroeg duidelijkheid over de cijfers en de projecten en over de manier waarop de inbreng van die concrete ideeën werd vertaald naar beleid. Daarop kreeg ik geen antwoord.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt zei na de bekendmaking van de resultaten van Stadspiratie: “*De diversiteit en originaliteit van de ingediende voorstellen tonen aan hoe waardevol het is om burgers echt bij het beleid te betrekken. We gaan hiermee aan de slag.*” Ik merk vandaag, een jaar na het zogenaamde participatietraject, dat er zelfs geen sprake meer is van Stadspiratie. In het Meerjarenplan 2022-2025 komt het geen enkele keer voor. Dit document telt nochtans 255 pagina’s. Als men zoekt op ‘Stadspiratie’ krijgt men echter nul resultaten. Ik vraag me dus af of de meningen van de Brusselaar en die van het College echt wel zo goed op elkaar waren afgestemd. Misschien was dit van bijzonder korte duur?

Ik wil ook een woordje zeggen over de verdeling van de bijzondere functies in deze Raad volgens het systeem D'Hondt. Dit is de gangbare manier van werken in alle parlementaire assemblees. Dit behoeft eigenlijk geen betoog. Ik dacht dat er een principieel akkoord bestond om dit uitdrukkelijk op te nemen in ons Reglement van Orde, hoewel dit eigenlijk niet zou moeten. Onze fractie had de opening gelaten om dit pas vanaf de volgende bestuursperiode in te voeren. Vandaag moeten we vaststellen dat ons voorstel werd afgeketst. De nieuwe manier om aan politiek te doen, lijkt verdacht veel op de oude politieke cultuur, met achterkamers en schimmige deals.

De meerjarenbegroting is helaas ook met een valse noot gestart. De dag waarop de documenten aan de Raad werden overgemaakt, verscheen er meteen een artikel in de pers met ronkende verklaringen van het College en een uitval naar de Vlaamse Regering. Is dit dan de politieke vernieuwing waarover Groen soms de mond vol heeft?

De renovatie van de gemeenschapscentra is een goede zaak, maar er worden kansen gemist om van al onze centra ambassadeurs te maken van de Vlaamse dienstverlening in Brussel in al haar vormen. Er zijn uiteraard goede zaken, maar er is meer mogelijk. Het blijft toch een beetje wachten.

Tijdens de bespreking in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid stelden we de gespannen verhouding met Vlaanderen vast, bv. inzake de Vlaamse projectoproep voor kwaliteitsvolle jeugdinfrastructuur. Opnieuw kreeg ik hetzelfde riedeltje te horen, namelijk dat de oproep niet op maat werd gemaakt van de Brusselse realiteit. Ik begrijp niet goed waarom de VGC niet ondersteunend kan werken om een goed uitgebouwd dossier in te dienen. Collegelid Pascal Smet beweert toch steeds dat het evident is dat er door de VGC, in dit geval dus door Vlaanderen, enkel geld wordt gegeven aan goed onderbouwde dossiers?

Ik vraag al 2 jaar naar wat er op de agenda staat inzake sportinvesteringen. Ik verwijs nogmaals naar het helaas mislukte project op de COOVI-site. Het is vreemd dat het project Abattoir niet expliciet werd vermeld. Nochtans is er al jaren sprake van een toekomstig zwembad op die site. Ik kreeg pas verduidelijking tijdens de bespreking in de commissie. Blijkbaar wordt er 1 miljoen euro uitgetrokken voor dit project in 2022. Toch vind ik dit een enigszins vreemde manier van werken. Het is positief dat het College meestapt in de creatie van een nieuw zwembad, want er is enorm veel nood aan zwembadwater voor jonge Ketjes. Er groeien veel Ketjes op zonder een zwemles te hebben gehad. Hoe zit het echter juist met de financiering? De haalbaarheidsstudie, in samenwerking met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zou op 1 oktober 2021 moeten zijn voltooid. Ik heb die reeds meermaals opgevraagd, maar nooit gekregen. Kan dit nogmaals worden toegelicht? Welke partners zitten aan tafel? Zal dit effectief worden gerealiseerd? Hoe staat het met andere projecten rond zwembadinfrastructuur in Brussel? Zijn er daarbij nog mogelijkheden voor meer samenwerking met de VGC?

Verder verneem ik van schooldirecteurs dat ze nog aanbod beschikbaar hebben in de opengestelde sportzalen. Dat is toch vreemd terwijl de noden zo hoog zijn? Ik vrees dus dat het ligt aan het gebrek aan informatiedoorstroming. Die informatie zou moeten worden gebruikt om Nederlandstalige sportverenigingen te overtuigen om hun werking verder uit te bouwen in Brussel. Sport is een uitstekende hefboom voor gemeenschapsvorming en taalverwerving. De oude Grieken wisten dit reeds. Waarom lopen we dan achter in Brussel?

In de meerjarenbegroting vond ik evenmin iets terug over het gevechtssportcentrum van de VUB. Nochtans kreeg dit project een subsidie van 725.000 euro. Hier werd weer het verwijt gemaakt richting Vlaanderen dat er geen rekening zou worden gehouden met de Brusselse realiteit. Kan worden toegelicht hoe het zit met die extra middelen voor het gevechtssportcentrum?

Er werd 1 miljoen euro uitgetrokken voor de Erfgoedcel en de Erfgoedbank. Nergens las ik hoe de Erfgoedcel en de Erfgoedbank worden ingezet om de Vlaamse identiteit en de aanwezigheid van het Nederlands in Brussel te versterken. Ik vind dat het College die kaart volop zou moeten trekken, maar zie dit niet terugkomen. Vaak worden projecten ondersteund die een specifiek Brusselse identiteit of die van een andere gemeenschap uitdragen. De nadruk wordt niet gelegd op het Vlaamse aspect of op het Nederlands. Dit zouden we toch mogen verwachten van een organisatie zoals de Erfgoedcel. De naam zegt het toch zelf.

Tijdens de bespreking verklaarde de collegevoorzitter dat we helaas nog wachten op de definitieve richtlijnen betreffende de vrijetijdsbesteding in de kerstvakantie. Er werd verzekerd dat de VGC een zo groot mogelijk aanbod aan vrijetijdsactiviteiten zal verwezenlijken. Hoeveel kampen zijn er? Hoeveel plaatsen zijn er? Vallen er kinderen uit de boot?

Ik zou willen afsluiten met een positieve noot. Wat het proefproject rond de relatie tussen jongeren en de politie betreft, heeft de Vlaamse Regering recent beslist om middelen toe te kennen. Dit zowel voor de opvolging van het project als om het breder te trekken richting Vlaanderen. Kan collegelid Pascal Smet de impact van die beslissing voor het project en voor de VGC kaderen?

Aan de hand van mijn toelichting zal het wel duidelijk zijn dat wij dit Meerjarenplan 2022-2025 niet zullen goedkeuren.

Mevrouw Cielkje Van Achter (N-VA): Ik wou even stilstaan bij de bevoegdheden Welzijn, Gezondheid en Gezin. Dit zijn belangrijke thema's voor Brussel. Tijdens het voorbije jaar hebben we al meerdere debatten gehad, bv. over tekorten aan Nederlandstalige huisartsen en kinderopvangplaatsen. Deze week was er nog een uiteenzetting naar aanleiding van de Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse Kinderopvang. De problemen zijn gekend en verdwijnen helaas niet van vandaag op morgen.

Gelukkig is er dit jaar wel het een en het ander gebeurd. Vlaanderen gaat investeren in Brussel en organiseerde begin dit jaar een uitbreidingsronde voor 250 kinderopvangplaatsen. Het doet me plezier om te zien dat de VGC eindelijk heeft beslist om haar verantwoordelijkheid te nemen en de prefinanciering voor kinderopvangplaatsen te versterken. Vorig jaar voorzag de VGC nog 1,3 miljoen euro voor 120 kinderopvangplaatsen. Volgens de meerjarenplanning zou dit tegen 2025 moeten stijgen tot 2,4 miljoen euro voor in totaal 220 kinderopvangplaatsen. Ik vind het goed dat de VGC zich eindelijk in die logica inschrijft, want op die manier maken we het mogelijk om klaar te staan met opvangplaatsen die het Agentschap Opgroeien in een toekomstige uitbreidingsronde kan overnemen. Ook in Antwerpen doen ze dit op deze manier, maar met meer middelen en plaatsen. Dit is volgens mij de manier waarop we moeten werken. Het spreekt voor zich dat een dergelijk rollend fonds een nauwe samenwerking met Vlaanderen vereist, in het bijzonder inzake de criteria die

worden gehanteerd om opvangplaatsen te financieren. Zo zijn we zeker dat ze in de toekomst kunnen worden overgenomen bij een nieuwe uitbreidingsronde.

Het is mij niet duidelijk welke criteria zullen worden gehanteerd bij uitbreidingsrondes met VGC-middelen. De collegevoorzitter ging er kort op in door te stellen dat dit nog wordt bepaald. Ik zou haar willen oproepen om dit samen te doen met het Agentschap Opgroeien. Doordat alle beleidsniveaus de nodige inspanningen leveren, zullen we er geraken. Dialoog hierover gaande houden, is belangrijk.

Ik stel me vragen bij het taalbeleid in de kinderopvang. Er wordt een Engels- en Franstalig vormingsaanbod uitgebouwd voor personeelsleden. Het spreekt voor zich dat de kinderopvang er kwalitatief op vooruit moet gaan. Het is goed dat personeelsleden opleidingen kunnen vormen, maar dit mag niet ten koste gaan van de kennis van het Nederlands. Daarop moeten we ook inzetten. Een cursus in het Frans of het Engels geven wegens een gebrekkige kennis van het Nederlands bij personeelsleden toont een gebrek aan ambitie. Ik roep de collegevoorzitter op om in te zetten op het Nederlands, zodat de kinderopvang Nederlandstalig blijft. We weten dat het moeilijk is om Nederlandstalig personeel te vinden en dat daarvoor veel inspanningen nodig zijn. Het is goed dat onze Ketjes van bij de start Nederlands kunnen leren en zo verder kunnen doorstromen.

Tijdens de voorbije jaren was een van de knelpunten het enorm gefragmenteerde aanbod inzake gezinsondersteunende diensten in Brussel.

Om hieraan het hoofd te bieden, besliste de Vlaamse Regering vorige week om het Vlaamse gezinsbeleid in Brussel te versterken door alle subsidies voor preventieve gezinsondersteuning te centraliseren binnen het Huis van het Kind. Met deze nieuwe regelgeving wordt meteen ook een oplossing geboden voor het probleem van de dreigende verplichte sluiting van verschillende consultatiebureaus. Hoe kijkt de VGC naar deze hervorming? De collegevoorzitter zei al dat de VGC daarin een regierol zal spelen. Hoe ziet de collegevoorzitter dat precies? Zijn alle problemen binnen het Huis van het Kind en rond het bestuur van het Huis van het Kind opgelost? Het is belangrijk dat we daar weer op een goede manier van start kunnen gaan en een mooi project kunnen uitbouwen.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Uiteraard sluit ik mij aan bij de opmerkingen van mijn fractievoorzitter en van mevrouw Cielkje Van Achter.

Ik wil het nog kort hebben over wat volgens mij het vlaggenschip is van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel en wat ook het overgrote deel uitmaakt van het Meerjarenplan 2022-2025 en het budget, namelijk het Vlaams onderwijs.

Het Vlaams onderwijs is voor heel wat Brusselaars de toegangspoort tot de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Heel veel mensen die anders misschien niet meteen met het Nederlands in aanmerking zouden komen en niet meteen een band zouden opbouwen met de Vlaamse Gemeenschap, kiezen in Brussel vrij massaal toch voor het Nederlandstalig, Vlaams onderwijs. Meer dan 70 % van onze leerlingen in het Vlaams onderwijs in Brussel komen uit een gezin waar in principe thuis geen Nederlands gesproken wordt. Dat is – vanuit een bepaald opzicht bekeken – een uiterst goede zaak, in die zin dat die mensen hun weg vinden naar het Nederlands. Op deze manier vindt het Nederlands opnieuw terug ingang in onze hoofdstad. Als ik op een bus zit of in de straten van Brussel rondwandelen, vind ik het altijd een

bijzonder fijn gegeven dat ik een groepje jongeren of kinderen over straat zie wandelen, afkomstig van alle denkbare origines, die ik dan opeens Nederlands met elkaar hoor spreken. Dat geeft mij een goed gevoel. Dat is soms onverwacht, maar het gaat over de toekomst van Brussel die daar rondloopt en ze spreken perfect Nederlands.

De reden hiervoor is dat het Vlaams onderwijs in Brussel een kwaliteitsmerk geworden is. Vroeger was het Nederlandstalig onderwijs in Brussel enkel voor de mensen die van thuis uit al Nederlands spraken, een groep die in aantal kleiner en kleiner werd, waardoor we scholen moesten sluiten en er amper interesse was. Het Nederlands werd een beetje als een tweederangstaal beschouwd. Wie vooruit wilde in het leven, moest vooral Frans leren.

Die tijden zijn nu totaal omgekeerd. Ondertussen weten vele Brusselaars dat wie vooruit wil en een betere toekomst wil, niet enkel Frans moet kunnen, maar ook Nederlands en goed onderwijs moet volgen. Dat is een reputatie die onze Vlaamse scholen hebben. Je leert er niet enkel goed Nederlands, maar ook Frans en Engels. Ik hoor ook regelmatig van ouders die de bewuste keuze hebben gemaakt voor het Vlaams onderwijs dat er meer discipline is en dat het beter georganiseerd en gestructureerd is.

Het is zeer goed dat de VGC in het verleden en ook nu kiest voor de uitbouw van de capaciteit. De demografische evolutie in Brussel is wat ze is, maar de stijgende populariteit van ons onderwijs ook. Daar moeten wij absoluut werk van maken. Er moeten meer mensen kunnen kiezen voor het Nederlandstalig onderwijs. Ik zie het aandeel van het Vlaams onderwijs in Brussel graag stijgen. Dat gebeurde ook de afgelopen jaren, al was het maar een heel klein beetje. Ook de Franse Gemeenschap heeft moeten investeren om de demografische evolutie te volgen, maar wij hebben dat iets beter gedaan, met dank aan de investeringen van de Vlaamse Gemeenschap en dus niet enkel met het geld van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

We moeten er echter wel voor zorgen dat ons vlaggenschip een kwaliteitsmerk blijft en dat we niet in hetzelfde slechte vaarwater terechtkomen waarin vele scholen van de Franse Gemeenschap in zijn terechtgekomen, zoals een aantal scholen in mijn eigen wijk. De directeur van een middelbare technische school op de hoek van mijn straat heeft ooit in *De Standaard* verklaard dat als haar leerlingen al wat kunnen lezen, schrijven en rekenen op het einde van het middelbaar, ze al tevreden was en dat het geen zin had om hen proberen Nederlands te leren. Eigenlijk zou die directeur daarvoor toch de laan moeten uitgestuurd worden, maar jammer genoeg is in bepaalde scholen van de Franse Gemeenschap dergelijk discours schering en inslag.

Wij moeten erover waken dat ons onderwijs een kwaliteitsmerk blijft. Er wordt nu fel ingezet op capaciteit, meertaligheid en een aantal frisse nieuwe ideeën, zoals *urban education*, maar soms mis ik een klein beetje de focus op kwaliteit en hoe we die kunnen blijven verzekeren. Er is daar al veel over gezegd en geschreven. Er werd nu ook een rapport ontwikkeld door de Vlaamse Gemeenschap. Daarop zie ik vrij weinig respons. Er zijn wat noodoproepen uit een aantal scholen en daar zou ook voldoende aandacht aan moeten besteed worden. Anders dreigt wat wij hebben opgebouwd en het succesverhaal dat wij hebben gecreëerd, verloren te gaan. Ook de ambitie rond de Brede School blijft wat vaag. Daar gaan miljoenen euro's naartoe, maar de doelstellingen konden niet echt worden toegelicht in de commissie. Nochtans blijft dit ook een belangrijke hefboom om het bereik van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel uit te breiden.

Er is een nieuw decreet uitgewerkt over de voorrangregels, om ervoor te zorgen dat Nederlandstalige ouders in Brussel hun weg nog kunnen vinden naar een Vlaamse school. Het is goed dat steeds meer mensen met een anderstalige achtergrond de weg vinden naar onze Vlaamse scholen en dus voor het Nederlands en voor de Vlaamse Gemeenschap kiezen, maar er zijn helaas ook veel Nederlandstalige ouders die geen plaats vinden voor hun kinderen. Er werd besloten om het idee van de ‘Gelijke Onderwijskansen’ uit het nieuwe inschrijvingsdecreet te halen, omdat het misschien niet zo slim is om dat van bovenaf op te leggen voor alle scholen. Er moet eerder gekeken worden naar de individuele noden van elke school. Niet alle scholen hebben dezelfde soort leerlingen. Ik stel vast uit de uitleg van het College in de commissie dat men met de 20 %-regel die gericht moet zijn op de noden van de school via een achterpoortje de flexibiliteit er terug wil uithalen. Er wordt een systeem uitgewerkt waarmee men met de 20 %-regel het GOK-beleid langs de achterpoort terug wil invoeren. Dat is jammer genoeg iets dat ik vaak vaststel in het beleid van de VGC. Eerder dan de doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap uit te voeren, gebruikt het College flankerend beleid om ze tegen te werken. Dat vind ik een spijtige zaak en ook daarom zal ik samen met mijn collega's het Meerjarenplan 2022-2025 niet goedkeuren.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): De heer Mathias Vanden Borre zei uitdrukkelijk dat in alle parlementen van dit land de Bureaus worden samengesteld volgens het systeem D'Hondt. Dat systeem werd bedacht om verdelingen te maken van ambtenaren in ministeries. Wat in de parlementen gebeurt, is het eerbiedigen van de proportionaliteit van de fracties bij het samenstellen van de Bureaus. Bovendien geldt dat niet voor de voorzitterschappen. Het zijn niet altijd de grootste fracties in de parlementen die de voorzitter leveren. Daarover wordt beslist bij de meerderheidsvorming. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geldt dat niet alleen voor de voorzitter, maar ook voor de ondervoorzitter. In het Brussels Parlement worden de voorzitter en de ondervoorzitter aangeduid op basis van een meerderheidssysteem. Dat systeem is destijds ook overgenomen door de VGC om zeer evidente redenen. Toen de gewaarborgde vertegenwoordiging werd ingevoerd, zou het toekennen van het ondervoorzitterschap van de VGC wel eens een effect kunnen gehad hebben dat de overgrote meerderheid van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement niet wenste. Daarom maakt in de Raad – net zoals in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement – de keuze voor de voorzitter en ondervoorzitter deel uit van de meerderheidsvorming. Ik wilde die geschiedenis even schetsen, omdat beweren dat in alle parlementen de Bureaus worden samengesteld volgens het systeem-D'Hondt, fout is.

Het is mij ook opgevallen dat de heer Gilles Verstraeten zeker wel 20 keer over het Vlaams onderwijs in Brussel heeft gesproken. Wij spreken hier toch allemaal Nederlands en geen Vlaams? Hij zegt zoiets niet toevallig. Hij zegt dat bewust, om een beetje te provoceren. Wij spreken nog steeds over het Nederlandstalig onderwijs, omdat de voertaal van dat onderwijs het Nederlands is. Dat nu plots omdopen tot Vlaamse scholen en dat een 20-tal keer herhalen, lijkt mij toch een beetje provocatief.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): De Groen-fractie wenst iedereen een warme en gezellige Kerst toe. We hopen van harte dat we in het nieuwe jaar kunnen genieten van het rijk der vrijheid: opnieuw onbezorgde ontmoetingen, met vrienden en familie, maar ook op het werk met collega's en externen. De coronapandemie houdt onze maatschappij en ons dagelijkse leven nu al bijna 2 jaar in de greep. We kijken dus uit naar terugkeer van het rijk der vrijheid in 2022.

Tijdens deze turbulentie komt de VGC opnieuw met een belangrijke vernieuwing. Na de brede participatieoefening Stadspiratie ligt hier nu een meerjarenplan voor, met een begroting over meerdere jaren, volgens het BBC-systeem. Het is wennen voor iedereen, maar het leverde interessante besprekingen op en vooral heldere documenten, met een sterkere samenhang en een sterkere focus op resultaten en een betere samenwerking over beleidsdomeinen heen. We willen nogmaals de kabinetten en Administratie bedanken voor deze jarenlange inspanning. De VGC is er, als kleine dynamische speler in het Brusselse politieke veld, opnieuw met brio in geslaagd om de traditie voort te zetten van innovatie en verbetering. Het is niet uitgesloten dat we ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inspireren. Dat deden we eerder al, denk maar aan het systeem van spreektijden dat er nu ook wordt toegepast. Het is natuurlijk een tanker die je moet keren en het zal dus niet voor morgen zijn. Het volstaat ook niet noodzakelijk om het Rekenhof mild te stemmen. In Vlaanderen werd immers hetzelfde systeem gebruikt, maar het Rekenhof maakte net dezelfde opmerkingen die het ook had voor Brussel.

Dit gaat over aanzienlijke budgetten. Zo zal de VGC elk jaar meer dan 150 miljoen euro uitgeven aan de reguliere werking, waarvan meer dan 30 % naar werkingsubsidies voor partners op het terrein gaat. Voor Groen is het belangrijk dat het College dat levendige middenveld, het verenigingsleven, het gediversifieerde netwerk van gespecialiseerde en gemotiveerde organisaties zo sterk blijft ondersteunen, zeker in deze complexe tijden.

Onze fractie apprecieert ook de samenhang van het beleid over beleidsdomeinen heen en de focus om alle Brusselaars mee te nemen en niemand achter te laten. De uitdaging van mentaal welzijn stelt zich aanzienlijk scherper door de Covid-19-crisis. Het is ook geen toeval dat *De Warmste Week*, de actie van Studio Brussel, focust op het kunnen zijn wie je bent, inclusief aandacht voor fysiek en mentaal welzijn. Mijn fractie is absoluut tevreden dat het College dit nadrukkelijker opgenomen heeft in dit meerjarenplan en het dus ook in de financiële vertaling voor de volgende 4 jaar ziet. Ik denk aan de budgetten voor preventieve gezinsondersteuning in de Huizen van het Kind – waarover de heer Juan Benjumea Moreno het zo dadelijk ook zal hebben, voor projecten tegen eenzaamheid, voor JES vzw, voor het samenwerkingsverband Crisis BXL en het Vertrouwenscentrum Kindermishandeling, voor Den Teirling, UilenSpiegel, Civiles en de HerstelAcademie.

Voor Groen is het ook heel belangrijk dat de ambitie in onderwijs op peil blijft. De VGC blijft ambitieus en versterkt haar werking. Zo komen er nog 2.600 extra plaatsen in het onderwijs en zitten we op schema om 1.000 plaatsen per jaar bij te creëren, wellicht zal het zelfs aanzienlijk hoger zijn met meer dan 6.000 plaatsen in deze bestuursperiode. Dat verdient uiteraard onze felicitaties. Volgend jaar zullen er maar liefst 21 bouw- en renovatieprojecten zijn, waarvan er 13 door de VGC gefinancierd of meegefinancierd worden. Dit College blijft de kwaliteit en kwantiteit van het Nederlandstalig onderwijs uitbreiden, met 45 miljoen euro per jaar voor de exploitatie en 178 miljoen euro aan investeringen in de volgende 4 jaar. Ook wij geloven sterk in dit vlaggenschip van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, niet alleen vanwege de taalverwerving van het Nederlands, maar ook omdat dit waarschijnlijk een van de beste toekomstige investeringen is. We moeten op dat vlak de handen in elkaar slaan en kansen grijpen. Het draagvlak voor meer Nederlandstalig onderwijs groeit, ook aan Franstalige kant. Toch stellen we vast dat het bloed, zweet en tranen kost om het rond te krijgen. Het collegelid zal dat kunnen bevestigen. De heer Gilles Verstraeten sprak zijn felicitaties uit voor de eerste Nederlandstalige gemeenteschool in Elsene, maar die wacht naast felicitaties ook nog op definitieve financiële steun vanuit Vlaanderen. Groen wil daar al

jaren voluit mee vooruit. We moeten dus de handen in elkaar slaan. Mijn fractie heeft minder schrik voor het kwaliteitsniveau, waar de heer Gilles Verstraeten over spreekt. Er zijn zeker uitdagingen, denk maar aan het lerarentekort, die niet zullen verdwijnen door meer scholen te bouwen, maar we hebben er genoeg vertrouwen in dat we die ook kunnen oplossen.

In de kinderopvang doet dit College waar de Vlaamse Regering op zich laat wachten: we betalen zelf voor 220 extra plaatsen in de kinderopvang. Die komen bij de 248 plaatsen die we dit jaar, samen met de Vlaamse overheid, hebben uitgebreid en waarvan de VGC de prefinanciering doet. De VGC zal in de volgende 4 jaar dus 20 % meer middelen voor prefinanciering uitgeven dan in de vorige legislatuur. Het was een interessante gedachtewisseling over de middelen voor kinderopvang, met ook historische referenties van collega Guy Vanhengel. Het lijkt me zinvol om hierover na te denken met het oog op de staatshervorming die er in 2024 mogelijks aankomt: willen wij het systeem behouden waarbij de middelen voor kinderopvang via de Financieringswet naar Vlaanderen gaan en de Brusselaars afhangen van het goeddunken van de bevoegde minister, die overigens niet in Brussel verkozen werd en er ook geen verantwoording moet afleggen? In het onderwijs is dat in mindere mate het geval omdat er regels zijn die de Vlaamse Gemeenschap verplichten te financieren per leerling, maar het blijft een voorwaarde dat Vlaanderen meedoet. Een ander voorbeeld is de vakantiekalender. De Franse Gemeenschap is van plan om de vakantiekalender aan te passen aan het inzicht dat door een grote meerderheid van de experts wordt ondersteund. Het gaat dan over de inkorting van de zomervakantie met 2 weken omdat ze te lang duurt, wat vooral nadelen heeft voor de meest kwetsbare leerlingen, en de verlenging en logischere planning van de kerst- en de paasvakantie met een week. In ons land beschikken aparte Gemeenschappen over deze bevoegdheden. Ze kunnen dit dus ook beslissen. De Vlaamse verontwaardiging, vooral bij N-VA, over deze eenzijdige actie is dus het gevolg van de splitsing van bevoegdheden. Dit zou inderdaad een enorme impact hebben op het dagelijkse leven in Brussel: het onderwijs, stages, maar ook mobiliteit. In Brussel zijn we op dit vlak passieve passagiers, die niet anders kunnen dan afwachten wat de Gemeenschappen beslissen. We hopen dat er een gemeenschappelijke oplossing uit de bus zal komen, maar als dat niet gebeurt, zullen de Brusselaars het gelag betalen.

Voor het hele luik Welzijn, Gezondheid en Gezin spreken we over 17 miljoen euro exploitatie per jaar en 29 miljoen euro investeringen voor de komende 4 jaar. We waarderen enorm dat er transversaal gewerkt wordt door de hele Administratie. Zo komt het thema 'lezen' op meerdere plekken terug. Er is natuurlijk het eengemaakte bibliotheekbeleid in samenwerking met de gemeenten en de investeringen in Muntpunt, maar ook het Gezinsbeleid werkt rond de voordelen van lezen, zoals het mooie project 'voor lezen komt voorlezen'. Uiteraard werkt ook Onderwijs rond die essentiële competentie. Een andere transversaal voorbeeld is 'Staycation', dat een blijver is geworden.

Hoewel de meeste middelen van de reguliere werking logischerwijze naar personeel en werkingsubsidies gaan – zonder hen kunnen we geen beleid voeren – zijn we ook blij met de aangekondigde investeringen in nieuwbouw en renovaties voor alle beleidsdomeinen. We vinden in dit plan aandacht voor hernieuwbare energie, ontharding, efficiënt watergebruik, ventilatie, wat belangrijk is in Covid-19-tijden, isolatie, wat belangrijk is gezien de energieprijzen, kortom alles waardoor de VGC haar voorbeeldrol met verve blijft waarmaken.

De VGC heeft meer dan 250 miljoen euro investeringen gepland de komende 4 jaar. Het grootste deel, 178 miljoen euro, gaat naar onderwijs, 29 miljoen euro naar welzijn,

gezondheid en gezin, waaronder de crèches, en 33,5 miljoen euro naar cultuur, jeugd en sport. We kijken uit naar de verbouwingen van de gemeenschapscentra en de uitvoering van het Atelierplan en zijn blij te horen dat dit in nauw overleg met het werkveld en andere overheden gebeurt om zo het beste uit die infrastructuur te halen.

Net als collega Mathias Vanden Borre ben ik niet echt verrast door de inhoud van het Meerjarenplan. Het College breidt een logisch vervolg aan de vooropgestelde en heel heldere visie “*Brussel is wat we delen*” uit het Bestuursakkoord 2019-2024 en speelt in op de nieuwe noden die zich onderweg hebben aangeboden en de elementen die uit Stadspiratie zijn voortgekomen.

De nieuwe BBC-cyclus is in een meerjarenplan gegoten, waardoor we naar een verdere horizon kunnen kijken dan met de jaarlijkse begrotingen uit het verleden. Dankzij aanpassingen kunnen we eventuele vertragingen en veranderde realiteiten opvangen en toch dezelfde doelstellingen blijven nastreven. Het College is de uitdaging aangegaan en leverde een sterk samenhangend, goed doordacht en ambitieus plan af, waarbij inclusie en het verlagen van drempels centraal staan. Groen zal het plan dan ook met veel plezier goedkeuren.

PERSOONLIJK FEIT

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): De heer Guy Vanhengel geeft mij aan de ene kant complimentjes over mijn verstand, maar zet daar aan de andere kant vraagtekens bij.

Wanneer ik het over het Vlaams onderwijs in Brussel heb, is dat geen banale provocatie. Ik zal u zeker niet tegenspreken over het belang van het Nederlands in wat u het Brussels Nederlandstalig onderwijs noemt. Het Nederlandstalige onderwijs moet Nederlandstalig blijven, maar als we kijken hoe dat onderwijs wordt gefinancierd, moeten we wel erkennen dat het integraal deel uitmaakt van het Vlaams onderwijs.

Als VGC-raadsleden hebben we nog een ander petje, namelijk dat van Brussels parlements lid. In het Brussels Hoofdstedelijk Parlement moeten we de belangen van alle inwoners van Brussel zo goed mogelijk dienen en verdedigen. Ik neem die rol heel ernstig, maar hier, in de Raad van de VGC, maken onze bevoegdheden en instellingen deel uit van de ruimere, democratische ruimte die de Vlaamse Gemeenschap heet. We heten niet voor niks de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dus neen, mijnheer Vanhengel, er is geen sprake van een lapsus of tijdelijke verstandsverbijstering wanneer ik het over het Vlaams onderwijs in Brussel heb, aangezien het Nederlandstalig onderwijs deel uitmaakt van het ruimere Vlaams onderwijs.

- *Verderzetting van het debat.*

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): De voorbije weken hebben we uitvoerig gediscussieerd over de financiële vertaling van de beleidskeuzes die het College voor de komende jaren heeft gemaakt en reeds vorig jaar grotendeels uit de doeken deed. De begroting en het meerjarenplan zijn dus inderdaad geen echte verrassing en komen niet zomaar uit de lucht vallen. Veel van wat er vandaag op papier staat, was al bekend. Daarnaast gaf het College ook een verklaring voor de accenten die voor het lopende politieke jaar zijn gelegd.

Op die manier ronden we de aanpassing af naar het nieuwe systeem dat nu moet beginnen te draaien. Ik zal het in mijn bespreking van de Beleidsverklaring en het Meerjarenplan 2022-2025 niet over de vernieuwingen in het systeem hebben, maar wel over de beleidskeuzes die volgens mij, ondanks de andere aanpak, dezelfde fouten blijven herhalen en over mogelijke kansen die ik zie en waarop het beleid eventueel kan inspelen. Met alle respect uiteraard voor het vele en goede werk dat de Administratie de voorbije tijd heeft geleverd.

Bij de bespreking zijn mij vooral volgende thema's opgevallen. In de eerste plaats was er veel aandacht voor de moeilijkheden om voldoende en goede leerkrachten voor het onderwijs in Brussel aan te trekken en te houden. Ik ben zelf in de commissie uitvoerig op het tekort aan leerkrachten in gegaan en ook het bevoegd collegelid heeft daar uitvoerig op geantwoord. Ik kom daar straks nog op terug.

Een tweede thema dat uitvoerig werd besproken, is de Nederlandstalige kinderopvang en buitenschoolse opvang, die de zwakkere broertjes blijven in vergelijking met onze sterke onderwijspijler. We zijn het er, denk ik, allemaal over eens dat dat moet veranderen. Het tweetalige gebied Brussel, dat ook de hoofdstad van Vlaanderen is, uitbouwen als kind- en jeugd vriendelijke stad, is uitermate belangrijk om gezinnen die vooruit willen, en vooral Nederlandstalige gezinnen of gezinnen waar het Nederlands een belangrijke rol speelt, hier in de stad een duurzame toekomst te geven.

Goede, bereikbare en betaalbare kinderopvang van 0 tot 12 jaar, goede lagere scholen in de woonbuurt, kwaliteitsvolle en bereikbare secundaire scholen met een goed en voldoende aanbod van studierichtingen zijn van essentieel belang om onze basisopdracht in dit hoofdstedelijk stadsgewest en voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel in de ruimste zin van het woord waar te kunnen maken.

In de sector van de kinderopvang is gebleken dat het door de bijzondere omstandigheden niet altijd eenvoudig is om de financiering van de infrastructuur af te stemmen op de financiering van de personeelsomkadering. Het is hoog tijd dat de VGC en de Vlaamse Gemeenschap ophouden met elkaar de zwarte piet door te schuiven. Er moet op de vlak dringend iets veranderen. Het Vlaams Belang is blij dat daar nu op wordt ingezet.

Naar aanleiding van het debat over de verschillen in financiering tussen onderwijsplaatsen en kinderopvangplaatsen en het gehakketak over waar nu de meeste middelen van de VGC vandaan komen en waarom, gaf collega Vanhengel tijdens de bespreking in de commissie een kleine historische schets. Ik ben het met collega Vanhengel eens dat we steeds het ruimere financiële en historische plaatje voor ogen moeten houden. Van waar komen we? Waar gaan we naar toe? Waar komen de middelen vandaan om dat doel te bereiken? Dat perspectief wordt door de huidige generatie politici te weinig voor ogen gehouden en in sommige gevallen zelfs volledig vergeten.

Collega Guy Vanhengel verduidelijkte dat de extra financiering vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te baat werd genomen om sneller scholen te bouwen. Dankzij die financiering worden met de regelmaat van de klok mooie nieuwe schoolprojecten opgeleverd en in de steigers gezet. Dat nieuwe leerlingen meteen hun financiële rugzakje meebrengen, is een goede zaak, ook al zou de verdeling tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap nog wat eerlijker kunnen verlopen. Maar dat is een andere discussie. Er is dus een discrepantie ontstaan tussen de ruime sector van de kinderopvang en het onderwijs, die zich nog meer in

Brussel dan in de rest van Vlaanderen aftekent. Er is dus nood aan een betere afstemming van de middelen voor de ruime sector van de kinderopvang in Brussel. De VGC doet nu een inspanning om de middelen die de Vlaamse Gemeenschap investeert, aan te vullen.

Het collegelid verwees tijdens de commissiebespreking naar de meest recente cartografie van de kinderopvang, die ons ook deze week nog eens werd voorgesteld. We zien een beweging in de goede richting, maar de noden blijven hoog. Ik was verwonderd dat de onderzoeker het bij de voorstelling van de cartografie een probleem vond dat de opvanginitiatieven zelf de lat hoger leggen voor de aan te tonen band met het Nederlands. In een context waar Nederlandstalige opvang, en dat is dan nog heel ruim geïnterpreteerd gezien het gebrek aan Nederlandskundig personeel, schaars is, lijken die initiatieven mij heel begrijpelijk. Ik ben het dus niet eens met die opmerking van de onderzoeker. Wanneer ik daar nog de opmerking van het collegelid aan koppel, die stelt dat het College de drempels wil verlagen, dan vrees ik dat men opnieuw het Nederlandstalige karakter van de kinderopvang wil verzwakken. Het collegelid heeft in de commissie uitvoerig geantwoord op mijn vraag welke inspanningen de VGC levert om het Nederlandstalige aspect van de kinderopvang te versterken, maar de signalen die het College op dit vlak uitzendt, zijn vaak tegenstrijdig.

We kunnen niet alle problemen in Brussel oplossen. We kunnen niet doelloos middelen blijven gieten in het bodemloze armoedevat dat Brussel door het huidige beleid op gewestelijk niveau dreigt te worden. De Vlaamse Gemeenschap heeft de ambitie een dienstverlening te organiseren voor één vijfde van de Brusselaars. Dat is een belangrijke en goede doelstelling, maar we moeten binnen dat kader vooral kijken naar onze prioriteit, namelijk de dienstverlening voor de Nederlandstaligen of diegenen die actief Nederlandskundig willen worden en bij de Vlaamse Gemeenschap willen aansluiten. Dat perspectief vinden we niet voldoende terug in het volledige VGC-beleid. Als de commissievergaderingen waarin kinderopvang aan bod is gekomen, ons een ding duidelijk hebben gemaakt, dan is dat wel dat er ruimer overleg nodig is over de aanpak van deze problematiek in onze hoofdstad.

Als er voor de Huizen van het Kind in Brussel en de dienstverlening door Kind en Gezin oplossingen op maat mogelijk zijn na overleg tussen de Vlaamse minister van Welzijn en het College van de VGC, moet dat ook mogelijk zijn voor de kinderopvang. Uiteraard steeds vanuit het perspectief van een geïntegreerd beleid ten gunste van Nederlandstalige gezinnen, zodat we die gezinnen hier in onze stad kunnen houden. De BBC-aanpak stimuleert een bevoegdheidsoverschrijdende aanpak binnen de VGC. Laten we dus die aanpak ook in dit belangrijke thema prioritair stellen, zodat kinderopvang en onderwijs elkaar verder ondersteunen en aanvullen.

De VGC moet daarbij leren dat de instelling niet het doe, maar een middel is om het beleid voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel, in de ruime zin van het woord, gestalte te geven. Het College heeft iedereen opgeroepen om waar mogelijk mee aan de kar te trekken. Het Vlaams Belang pleit onomwonden voor meer directe actie en betrokkenheid van de Vlaamse overheid in onze hoofdstad. Laat ons een prioriteit maken van een Vlaams kinder- en jeugdbeleid in de ruime zin van het woord. Laten we de versterkte aandacht voor kinderopvang niet verloren gaan, maar laten we allen samen een sterk plan uitwerken zoals dat ook voor onderwijs is gebeurd. Maar laat ons ook hier niet vergeten dat kwaliteit in evenwicht moet zijn met kwantiteit.

Ik wil nog even terugkeren naar het thema onderwijs. Ik heb al aangegeven dat het collegelid uitgebreid is ingegaan op mijn vragen en opmerkingen over de problemen in de scholen met onaangepast gedrag van leerlingen.

Ik heb al aangegeven dat het collegelid uitgebreid is ingegaan op mijn vragen en opmerkingen in verband met problemen in de scholen over onaangepast gedrag van leerlingen, de vaak moeilijke verhoudingen met directies en ouders en de daaropvolgende demotivatie van leerkrachten die de uittocht in de sector in de hand werkt. Ik ben blij te vernemen dat een aantal scholen waar de nood op dat vlak zeer hoog is, middelen krijgt om een aantal projecten uit te werken. Zoals ik in het verleden al aangaf, is een antwoord binnen het beperkte VGC-kader van mogelijkheden op het vlak van flankerend beleid niet eenvoudig. Ik ben me daarvan bewust, maar ik ben er nog altijd van overtuigd dat er moet worden vermeden dat de druk op de leerkrachten verder toeneemt en dat ze door de overheid, de inrichtende machten en de directies daadwerkelijk moeten worden gesteund en ondersteund in hun taak voor de klas. Daarbij moet er vooral worden gewerkt aan het versterken van het respect voor en het gezag voor de leerkracht. Maar er is ook een versterking van het werkveld nodig om te vermijden dat er te veel gaten ontstaan waardoor een constante overspanning van het systeem ontstaat, wat vandaag al dreigt te gebeuren of gebeurt. Zoals ik eerder heb gezegd, is dat natuurlijk geen probleem voor de VGC alleen, maar een uitdaging voor het hele onderwijsveld met inrichtende machten, directies, onderwijzend en ondersteunend personeel en uiteraard speelt ook de Vlaamse Gemeenschap daarin een belangrijke rol. Ik hoop dat we erop kunnen rekenen dat de genomen initiatieven een en ander in gang kunnen zetten, maar ik ben me ervan bewust dat dit een probleem is dat de Brusselse context overstijgt.

Wanneer we leerkrachten willen aantrekken, vanwaar ze ook komen en met welke achtergrond ook, en we willen die leerkrachten hier houden, dan is het mijns inziens primordiaal dat we leerkrachten ernstig nemen. Het kan niet dat ze zich een speelbal moeten voelen van een systeem waarbij vanwege de lieve vrede en de politieke correctheid zaken worden verbloemd en echte problemen onder de mat worden geveegd en niet aangepakt. Een blijvend overlegkanaal met de leerkrachten zonder de filter van begeleiders, vakbonden of directies lijkt me nuttig. Het is misschien interessant om te onderzoeken hoe op een eenvoudige manier de overlegronde die het collegelid met het werkveld heeft gehad, voortgezet kan worden zonder dat de structuur te zwaar moet worden. Misschien kan een bestaand initiatief worden aangepast of is een of ander digitaal platform een mogelijke oplossing. We moeten absoluut vermijden dat we denken dat de problemen zijn opgelost wanneer de acties en de budgetten staan ingeschreven in de meerjarenplanning. Het inschrijven van acties en budgetten is het begin van de oplossing en zeker niet het einde ervan.

Ik vind het ook positief dat het collegelid tijdens de commissiebespreking aandacht had voor de uitstroom van onze alumni. En neen, het Nederlandstalig onderwijs kan niet alle problemen in Brussel oplossen, maar het zou een stap voorwaarts zijn, mocht de VGC het plaatje ruimer zien en meer zou kunnen gebruikmaken van het potentieel aan krachten dat het onderwijs in Brussel aflevert. Hoewel we moeten vermijden dat de arbeidsmarkt al te rechtstreeks ingrijpt in de afstudeerrichtingen, moeten we de oefening durven maken dat scholen en leerlingen zich beter bewust worden van de mogelijkheden en noden op de arbeidsmarkt. Brussel is op het vlak van werkloosheid en vooral jeugdwerkloosheid een anomalie binnen de economische ruimte die de zogenaamde Vlaamse Ruit rond de kernen Antwerpen, Mechelen, Leuven, Brussel, Aalst en Gent vormt. De Vlaamse Gemeenschap in Brussel – en ik zie de VGC nog

altijd als een antenne daarvan – kan niet blijven wegstijven van dit huizenhoog probleem. De VGC, de organisaties in het netwerk en de Vlaamse instellingen in Brussel zijn belangrijke spelers op de arbeidsmarkt. Het wordt tijd dat we de synergiën gaan versterken. Ook daar zie ik een rol voor de VGC en zie ik de aanzet in een aantal initiatieven die nog meer kunnen worden uitgebouwd zonder dat er daar veel geld moet tegenover staan.

Ook over de versterking van het welzijnsaspect binnen de schoolomgeving hebben we tijdens vorige besprekingen lang gesproken. Het is goed dat er daarvoor meer aandacht is. De vraag is echter of er niet te laat wordt ingegrepen, wanneer het kalf al verdronken is of wanneer er al zeer veel is gedaan om een en ander recht te trekken. De hamvraag blijft of de problemen in de middelbare scholen niet veel vroeger hun oorsprong vinden en niet veel sneller moeten worden aangepakt. Ik vrees dat we bovendien de komende jaren een exponentiële stijging van allerlei problemen zullen krijgen. De manier waarop in de basisscholen met de kinderen werd en wordt omgegaan tijdens deze coronaperiode spreekt boekdelen. Elke normale omgang in de scholen wordt nu al bijna 2 jaar haast onmogelijk gemaakt. Ik pleit daarom voor een versterking van het welzijnsaspect in het basisonderwijs en dat dit verder zou gaan dan het hanteren van het containerbegrip armoedebestrijding.

Ik herhaal ook de opmerking of we aan ouders en leerlingen bij het begin van de schoolloopbaan in het basisonderwijs niet duidelijker de wederzijdse engagementen en verwachtingen zouden moeten schetsen.

Onderwijs en kinderopvang en de financiële discussie waren de grote thema's tijdens de vorige besprekingen. Mijn rode draad is dat de VGC opnieuw meer zou moeten kijken naar het bredere perspectief en dat de Vlaamse Gemeenschap sterker zou worden betrokken bij het beleid zonder dat daar een profileringsdrang van het VGC-College tegenover moet staan. Ik herhaal dat de VGC slechts een beleidsinstrument van een bredere politiek moet zijn en geen doel op zich. We hebben vastgesteld dat we de tot hiertoe geschetste uitdagingen slechts samen met de rest van Vlaanderen kunnen aangaan. Dat is een lijn die we moeten doortrekken.

Ook op het vlak van de gemeenschapscentra investeert de VGC in infrastructuur en werk. En ja, we zitten ook daar met het gegeven dat de VGC vaak het gevoel heeft gekregen dat de Vlaamse Gemeenschap een financiële last op het vlak van die infrastructuur op de VGC heeft afgewenteld. De VGC is bezig met een inhaaloperatie om de infrastructuur opnieuw op niveau te krijgen.

We hebben het ook gehad over een versterking van het onthaalbeleid en over het pluralisme binnen de werking van de gemeenschapscentra. Ook is aan bod gekomen dat de gemeenschapscentra een versterkte rol kunnen spelen op het vlak van Welzijn. Misschien kunnen we nog verder gaan. Net zoals men welzijnsprojecten rond scholen en lokale dienstencentra wil verankeren, moeten we misschien bekijken hoe we in overleg met de bredere Vlaamse overheid de infrastructuur van gemeenschapscentra efficiënter kunnen inzetten, ook voor Gezondheid en Welzijn. Dat vraagt natuurlijk aanpassingen in de structuur en werking, maar het idee lijkt me het onderzoeken waard. Net zoals we proberen in scholen naar synergiën te zoeken op het vlak van Sport en kinderopvang en het actieterrein Brede School verder willen uitbouwen zou een gelijksoortige beweging in de gemeenschapscentra kunnen worden onderzocht, eventueel uitgebouwd en versterkt.

Er is in Brussel een grote nood aan meer Nederlandstalige gezondheidszorg en vooral in de eerstelijnszorg. Er is grote nood aan een betere organisatie voor psychologische ondersteuning en van het huisartsenaanbod. Op dat vlak heeft het 'Vlaamse Brussel' nog veel noden en de VGC biedt op dat vlak te weinig antwoorden. Naast de werkgerichte projecten die samen met de Vlaamse overheid worden gekozen en uitgevoerd, lijkt me dat een denkspoor dat het onderzoeken waard is. Opnieuw benadruk ik dat we er zorg voor moeten dragen dat onze gezondheidszorg- en welzijnsprojecten in de eerste plaats bereikbaar zijn voor diegenen die actief op zoek zijn of nood hebben aan een Nederlandstalige dienstverlening. Het doorbreken van de schotten tussen de beleidsdomeinen wordt door de VGC en de meerjarenplanning bevorderd. Zou het geen grondige oefening waard zijn om ook op dat vlak nieuwe mogelijkheden te onderzoeken en samen met de Vlaamse ministers van Brussel, Welzijn en Onderwijs te werken aan een diepgaander plan voor een breed zorgzaam 'Vlaams Brussel'? Ik ben ervan overtuigd dat het College op dat vlak nog veel kansen laat liggen. Het wordt tijd dat het werkt aan een bredere visie. Daarbij wil ik opnieuw herhalen dat meertaligheid in de eerste plaats wordt bevorderd door het versterken van de rol van het Nederlands, een element waarbij dit College voortdurend koud en warm tegelijk blaast, maar geen echte realisaties kan voorleggen. Ook in de meerjarenplanning ontbreekt duidelijk een plan en visie.

Het College is op veel van mijn opmerkingen ingegaan, maar waar ik op mijn honger blijf zitten, is een duidelijk engagement voor het bestrijden van verborgen armoede bij mensen met lage inkomens uit arbeid, met een laag pensioen of mensen die door opeenvolgende tegenslagen te kampen hebben met een schuldproblematiek. We hebben het ook gehad over veel andere elementen, maar ik denk dat ik een aantal belangrijke bekommernissen in de verf heb kunnen zetten.

Collega's, ik vat samen dat ik hoop dat de nieuwe meerjarenplanningen een andere manier van denken en van beleid helpen ontwikkelen: meer samenhang tussen de beleidsdomeinen van de VGC; meer samenhang met de brede Vlaamse overheid en waar mogelijk een betere samenwerking en meer impact op andere partners in het Brusselse bestuurslandschap; minder subsidiëren van de projecten om de projecten, maar uitbouwen van synergiën en meer beleid in samenwerking met en een grotere rol en engagement van de Vlaamse Gemeenschap voor een beter, zorgzamer en Vlaams Brussel.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik begin onmiddellijk met het feit dat het betoog of de inbreng van collega Guy Vanhengel door bepaalde collega's wordt ervaren als lastig of alsof het er niet toe doet. Voor mezelf of mijn fractie zijn zijn toevoegingen van fundamenteel belang omdat ze een aantal zaken opnieuw in perspectief zetten om op een gezonde basis te kunnen voortbouwen. Wat heb je aan een gebouw dat op ongezonde foute informatie wordt gezet? Dat zal binnen de kortste keren neerstorten. Dat willen we niet. Dit College heeft een duurzame kwaliteitsvolle aanpak die tegelijkertijd innovatief en inclusief is en gebaseerd op zaken die gekaderd worden door de meer dan 20 jaar lange ervaring van collega Guy Vanhengel. Wat willen we meer? Als voormalig leerkracht geschiedenis omarm ik alles wat in het verleden gebeurd is om geen fouten te maken in de toekomst.

We hebben het vaak in de vergaderingen over de flankerende rol van de VGC in de verschillende beleidsdomeinen. Soms is die flankerende rol wat frustrerend als het gaat over fundamentele verschillen tussen de realiteit in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de hoofdstad van Vlaanderen. Als Nederlandstalige Brusselaars beseffen we heel snel dat de VGC haar rol ten volle benut en zelfs overstijgt in het onderwijs, in de kinderopvang,

in de vrije tijd en in de zorg voor elke Brusselaar die gebruikmaakt van de Nederlandstalige structuren, altijd met dezelfde transversale rode draad: door zo veel mogelijk ontwikkelingskansen te bieden aan jong en oud door een fijne vrijetijdsbesteding en zorg te garanderen. Dat begint bij de investeringen in de kinderopvang. Er komen nieuwe Nederlandstalige kinderdagverblijven bij. Dankzij een nauwe en kwalitatieve samenwerking tussen het beleidsdomein Onderwijs en Welzijn en Gezin investeren we niet alleen in bakstenen, maar gaat dat telkens hand in hand met kwaliteit. Het College beseft de realiteit van de kinderopvang en steekt zelf de handen uit de mouwen – de heer Arnaud Verstraete heeft het ook al aangegeven – en zal naast de 248 plaatsen die Vlaanderen ter beschikking stelt, op eigen initiatief 220 plaatsen bij creëren. Hier overstijgt het College opnieuw zijn rol. Dat is goed in de strijd tegen het plaatsentekort en de kinderarmoede. De Open Vld – tot spijt van wie het benijdt – denkt dat het investeren in kinderen vanaf hun geboorte tot het einde van hun schoolloopbaan de beste investering is tegen kinderarmoede.

Het collegelid had het eerder over de Brede School. Die moet een hefboom vormen voor kinderen en jongeren in armoede en de basis leggen voor een stabiele toekomst. De collegevoorzitter gaf aan dat Brede Scholen in Brussel hervormingstrajecten voorzien die op een constructieve manier verlopen in overleg met alle betrokken actoren. Jongeren verdienen een plek in ons Nederlandstalig onderwijs. Zowel toenmalig collegelid voor Onderwijs Guy Vanhengel als huidig collegelid Sven Gatz hebben niet gewacht op de BISA-studie om extra te investeren in het Nederlandstalig onderwijs. Op het einde van de legislatuur zullen er 3.137 nieuwe plaatsen bijgekomen zijn in het basisonderwijs en 3.076 plaatsen in het secundair onderwijs. Dat overstijgt het vooropgestelde aantal van 1.000 plaatsen per jaar. Die plaatsen komen er onder andere in het St. Michael College, Pacheco en Campus Comenius. Onze jongeren genieten niet alleen een nieuwe infrastructuur maar ook kwaliteit. Het creëren van nieuwe plaatsen en kwaliteitscontroles gaan namelijk hand in hand. Het College zal hier altijd op blijven inzetten. Daarnaast kunnen kinderen rekenen op de professionele onderwijssteuning van het Onderwijscentrum Brussel. Ik denk dan aan het project GenerationBXL. We zijn de laatste jaren tot het besef gekomen dat leerlingen in het eerste jaar secundair onderwijs niet weten waar ze aan beginnen. Daarom heeft het OCB een doordacht traject uitgewerkt dat leerlingen vanaf het 5de leerjaar begeleidt zodat ze een doordachte studiekeuze kunnen maken. Die kinderen zijn namelijk allemaal toekomstige burgers. Een goede toekomst voor hen staat gelijk aan een goede toekomst voor ons. Het OCB verdient zeker een pluim voor dit project dat ze erbij nemen bovenop alle andere activiteiten.

Opgroeien in Brussel is niet gemakkelijk. Het College is niet blind voor de uitdagingen waar scholen in een hoofdstad voor staan en komt tegemoet aan hun noden. Er worden verschillende projecten georganiseerd die verschillende problematieken aanpakken. Een voorbeeld hiervan zijn de time-outtrajecten. Er wordt ook nagegaan hoe er meer specialisten kunnen worden ingezet op school. Collega Dominiek Lootens-Stael heeft helemaal gelijk als hij zegt dat het welbevinden van leerkrachten en leerlingen enorm belangrijk is en meer ondersteund moet worden. Het schoolklimaat moet aangenaam zijn voor iedereen.

Het volgende heikel punt is het leerkrachtentekort. Ook hier heeft het College bij stilgestaan. Er wordt de laatste hand gelegd aan een actieplan dat de focus legt op specifieke doelgroepen. Daarnaast zullen de campagne leerkrachtenBXL en het project *Teach for Brussels* worden voortgezet. Er wordt nagegaan of gepensioneerde leerkrachten tijdelijk kunnen worden ingezet. Ook zal er meer ingezet worden op diversiteit en het werven van leerkrachten. Dat is een goede zaak in een hoofdstad waar meer dan 180 culturen samenleven. Daarnaast wordt er

ook een *matching tool* ontwikkeld die vraag en aanbod zal centraliseren. Verder wordt de aanvangsbegeleiding voor zijinstromers verbeterd.

Ook activiteiten voor jong en oud buiten school zijn belangrijk. Hier zorgen onze Nederlandstalige gemeenschapscentra voor. Er gaat een miljoen naar de versterking van het kunstenbeleid, de atelierwerking 'Kunstenaars in de klas' en allerlei andere projecten. Verder gaat er nog 800.000 euro naar extra investeringen in sportinfrastructuur, het vakantieaanbod, de professionalisering van sportverenigingen en een eengemaakt bibliotheekbeleid.

Eenzaamheid is een probleem waar iedereen voor kan staan, zowel jong als oud, rijk als arm. Ook hier tracht het College iets aan te doen met allerhande projecten. We hebben een College dat op alle vlakken inzet en onze hoofdstad wil voorzien van professionele Nederlandstalige structuren. Ze doen dat op een collegiale, transversale en duurzame manier met een blik op de toekomst. Zodat we een hoofdstad creëren waar we fier op mogen zijn. Dat steun ik met alle plezier.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Mevrouw Khadija Zamouri heeft het uitstekend gedaan.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Allereerst wil ik alle medewerkers achter de schermen bedanken voor hun werk. Felicitaties voor de VGC-Diensten zijn zeker op hun plaats, zeker nu we een nieuwe begrotingsmethode hanteren. Ook wil ik iedereen een warme en gezonde Kerst toewensen. Tijdens deze periode krijgen veel mensen te maken met eenzaamheid. De coronacrisis helpt hier zeker niet. Daarom heb ik ook een nota uitgewerkt en plan ik samen met mijn collega's verschillende initiatieven om hier iets aan te doen.

Ik wens Brussel respectvolle politieke leiders toe, die werken aan minder polarisatie en een herstel aan de geloofwaardigheid van de politiek. Dat is namelijk een bezorgdheid die we allemaal delen. Hoe vermijden we dat we opnieuw naar zware zwarte tijden gaan na de volgende verkiezing. Het is vandaag 17 december en mevrouw de collegevoorzitter had het eerder over een scharniermoment. Over een paar dagen is het midwinternacht, dat is de langste en donkerste nacht van het jaar. Daarna liggen de donkerste dagen achter ons. Ik hoop dat dit ook het geval zal zijn voor deze legislatuur. Ik ben op zoek gegaan naar lichtpuntjes die aantonen dat er betere tijden op komst zijn. Als we te veel in de achteruitkijkspiegel kijken, zien we niet waar we heen gaan. Als we echter te weinig in de achteruitkijkspiegel kijken, zien we niet waar we vandaan komen. Ook dat is gevaarlijk. Daarom wil ik het hebben over wat de VGC reeds heeft gerealiseerd.

Er is een personeelsplan, een investeringsplan, een Strategisch meerjarenplan en een ICT-meerjarenplan. Dat is een goed begin. Daarnaast werden er ook een aantal onderzoeken verricht. Een voorbeeld is het onderzoek naar personen met een handicap of de Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse Kinderopvang die werd voorgesteld net als in de vorige legislatuur. Deze onderzoeken zijn nuttige instrumenten. Een update van de data wees ook uit dat er nieuwe plaatsen moesten bijkomen in het onderwijs, dat was geen verrassing. Daarnaast was er ook de alomvattende coronacrisis die nog steeds voortduurt. Als ik de Beleidsverklaring 2021-2022 goed lees, dan merk ik dat de coronacrisis maar zijdelings aan bod komt. Als dat zou betekenen dat corona niet langer een rem vormt op de plannen van het College, dan kan ik alleen maar uitkijken naar de tweede helft van de legislatuur. Maar of het dat betekent, weten we eigenlijk niet.

Een tweede kanttekening maak ik bij de coronacrisis die ervoor gezorgd heeft dat de begroting meer middelen dan ooit tevoren omvat. Verschillende overheden hebben middelen bijgegeven. Deze middelen zijn tijdens het eerste deel van de legislatuur ook grotendeels uitgegeven. Het is dan ook niet meer dan normaal dat er verwezenlijkingen en beleidsmatige klemtonen staan tegenover die ongeziene uitgaven. Ik blijf wel op mijn honger zitten want deze zelfverklaarde progressieve coalitie zou eigenlijk bouwen aan een stad op kindermaat, een van de mooie slagzinnen die toen aan bod kwamen, maar ook aan een cultuur van betrokkenheid en participatie en zou het Nederlands in een meertalig Brussel bevorderen. Daar ben ik trouwens zelf ook een voorstander van. Maar als iedereen daar open en eerlijk over zou zijn, dan moeten we durven toe te geven dat buiten de grote communicatiecampagnes die inzetten op participatie, we met een vergrootglas moeten zoeken naar zogenaamde progressieve klemtonen.

Ik herinner me sommige vernietigende commentaren op het vorige College, maar vandaag lijkt het een continuering van het vorige beleid te zijn. Ik herinner hoe Groen vaak moord en brand schreeuwde over sommige beleidskeuzes, maar nu in alle talen zwijgt terwijl het huidige College niet meer of niet minder datzelfde beleid voortzet.

Er zitten ook goede elementen in, ik ben immers graag positief. Zo wordt ook een klemtoon op eenzaamheid gelegd, en worden zorgzame buurten geïntroduceerd. In een stad die vaak anoniem aandoet, is buurtwerking een zege. Ik wil niet teveel op eigen borst kloppen maar de waarheid heeft zijn rechten. Tijdens het vorige College met collegeleden Guy Vanhengel en Pascal Smet is dat eenzaamheidsbeleid al aangekaart omdat ik wist hoe groot de problematiek is na het lezen van een aantal onderzoeken. Ik ben blij dat mevrouw Carla Dejonghe en andere commissieleden meteen op die kar zijn gesprongen en we volgende week een bezoek aan Brugge brengen om te zien hoe daar de eenzaamheidsproblematiek in het beleid wordt vertaald. De focus op eenzaamheid is natuurlijk zeer positief.

Als ik naar de beleidsverklaring van vorig jaar kijk, lees ik dat er “*geen onrustwekkende tekorten werden vastgesteld in het lerarenkorps*”. Amper een jaar later blijft er van dat citaat niet veel meer overeind. De situatie was begin september zo alarmerend dat schooldirecties lieten weten dat ze niet zeker wisten of ze alle klassen konden opstarten en of elk kind wel les zou kunnen krijgen. Ik noteer dat er goede hoop is dat de helft van het tekort op termijn wordt weggewerkt. Als dat lukt, worden nog slechts 150 leerkrachten gezocht in het Nederlandstalig onderwijs. Ik hoop dat de rekening klopt. Ik weet dat het collegelid, samen met de Vlaamse overheid, inspanningen levert om het tekort aan te zuiveren. Het tekort doet zich zowat overall voor, maar nog veel meer in de steden. Het moet een topprioriteit blijven om mensen in knelpuntberoepen, maar zeker in het lerarenberoep, weer aantrekkelijker te maken. Er moeten meer mensen voor Brussel kiezen en hier ook blijven.

Als het Nederlandstalig onderwijs wordt rechtgehouden, en we hebben gehoord hoe enthousiast iedereen daarover is, is dat enkel te danken aan het gemotiveerde personeel. Het is goed dat er scholen worden bijgebouwd maar scholen zijn veel meer dan bakstenen, het gaat in de eerste plaats om mensen. Het elan dat ik in het onderwijsdomein zie tentoongespreid is dan ook exemplarisch te noemen, een pluim vooral voor de Administratie en het kabinet. Ere wie ere toekomt, maar ook schooldirecties, leerkrachten en leerlingen krijgen een dikke pluim.

Voorts kijk ik graag nog naar Welzijn, een domein dat mij na aan het hart ligt en naar nieuwe klemtonen. Een daarvan zou het nieuwe beleid rond de IBO's moeten zijn. Het decreet over buitenschoolse opvang bestaat sinds 2019. Even later is het ook in uitvoering gezet. De VGC heeft immers sinds september de middelen en ook de regierol in handen. Dat mogen we niet vergeten. Het College zit dus aan het stuur en er kan niet langer naar andere overheden worden gekeken. Welke politieke keuzes zijn er gemaakt en welke doelstellingen staan voorop? Is er zicht op de behoeften en zijn de nodige samenwerkingen opgezet? Welke beslissingen zijn getroffen bij de besteding van de middelen? Ik zie geen klare stellingnames en denk dat het College het zelf ook niet doet.

Voor betaalbare kinderopvang is tot een capaciteitsuitbreiding met 311 plaatsen beslist. Dat vertegenwoordigt een begroting die zeker lovenswaardig is, maar de uitdagingen blijven zoals in de vorige legislatuur bijzonder groot. Waar legt het College de lat? Het vorige College had de lat op 1.000 plaatsen gelegd. Die plaatsen zijn er toen ook gekomen. Waar legt het huidige College nu duidelijk de lat?

Het laatste beleidsdomein is misschien ook het meest problematische. Ik heb er zelf niet zoveel aandacht aan besteed omdat ik in het vorige College zelf over de bevoegdheid beschikte en de beslissingen vandaag uitvoering krijgen. Zoals collegelid Pascal Smet al zei, wordt het beleid ook op dat vlak grotendeels voortgezet, maar ik denk dat hij zich vergist als hij denkt voort te bouwen. Het lijkt soms meer op afbouwen. Er is sprake van een A-fonds, van een fuivenplan, maar dat zijn geen nieuwe ideeën. Voormalig collegelid Guy Vanhengel kan getuigen dat wij in het vorige College deze ideeën al vorm hebben gegeven en mee de lijnen hebben uitgestippeld. We zouden kunnen hopen om eindelijk resultaat te zien, maar niets is minder waar. Er zijn geen resultaten van het fuivenplan en we moeten nu niet naar corona wijzen. We kunnen nu niet veel fuiven maar de legislatuur is al langer aan zet dan de coronacrisis. Het zwembad is er evenmin al, het blijft bij mooie plannen en tekeningen. Concreet is er weinig waar Brusselse jongeren naar kunnen uitkijken. Over investeringen in de sportsector kan ik al even kort zijn. Ze zijn even fictief en ongrijpbaar als in het begin van de legislatuur. Ook dar heel veel plannen en voortzetting van het oude beleid, maar geen initiatieven die tot de kerntaken van het VGC-beleid horen. Ik koester de misschien naïeve hoop dat ook op die beleidsdomeinen we een versnelling hoger zullen schakelen. De Brusselaar, jong en oud, wacht erop en wil dat in die domeinen wordt geïnvesteerd.

De opmerkingen lijken wel jaar na jaar dezelfde. Ik doe dat niet graag en zou liever met pluimen willen gooien zoals naar collegelid Sven Gatz en collegevoorzitter Elke Van den Brandt die blijven voortwerken. Het is mij niet duidelijk waar we heen willen met dat beleidsdomein. Ik stel dan ook voor het domein sport en jeugd te schrappen van uw visitekaartje want ik heb vastgesteld dat hoe korter de titel, hoe harder er wordt gewerkt. Voor onderwijs is alles duidelijk. Er wordt ontzettend veel geïnvesteerd in nieuwe scholen en er worden inspanningen geleverd om de tekorten weg te werken en ook voor welzijn en gezondheid doet men min of meer wat men kan. Maar hoe langer de titel van de bevoegdheid hoe minder er wordt gerealiseerd. Dat is jammer en een pijnlijke vaststelling. Het zal de aandachtige luisteraar dan ook niet verbazen dat CD&V haar steun hieraan niet kan verlenen.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): We bespreken de plannen van het College voor de volgende vijf jaar en de beleidsverklaring voor dit werkjaar. Het is evident dat de Brusselse realiteit zich niet vijf jaar van tevoren laat plannen. We zitten volop in een vierde coronagolf die iedereen had gehoopt te vermijden en de vijfde Omikrongolf doemt al aan de

horizon. Veel mensen hebben hun incasseringlimieten bereikt. Dat zie je bij de professionals in de zorg en in de scholen en voel je aan de reacties uit de cultuurwereld en aan het gemoed bij de mensen. Het virus kan ons blijven lamleggen en de vaccins beschermen ons niet volledig. Bovendien laten nog veel mensen zich misleiden door *fake news* en individualisme om zich niet te laten inenten. Hilde Sabbe zal straks nog een vraag over psychologische begeleiding stellen.

We moeten waakzaam blijven over de mentale dreun die de crisis teweegbrengt. We pleiten er dan ook voor dat de VGC zo goed mogelijk meewerkt aan de vaccinatiecampagne om de vaccinatiegraad van slechts 60 % op te krikken. Het blijft alle hens aan dek. We willen ook iedereen bedanken in de organisaties op het terrein, in het onderwijs en in de zorg die maar tanden blijven bijsteken om de crisis te bezweren. We willen ook een hart onder de riem steken van al wie deze crisis extra hard voelt: de horeca, de cultuursector, de winkels en de daklozensector. Zij verdienen onze steun.

Ook dank gaat uit naar de mensen van de Administratie die de fameuze BBC-hervorming van de begroting tot een goed einde hebben gebracht. De manier van werken werd omgegooid met een begroting die nu duidelijk middelen met doelstellingen verbindt. Dat is een heel goede zaak. Ook goed om horen was dat het VGC personeel zich in een recente enquête positief uitliet over werken voor de VGC. Dat toont aan dat de omkadering goed zit en de VGC-werknemers voelen dat ze werkelijk een verschil maken voor deze stad. Onder deze omstandigheden is het moeilijk plannen, maar tegelijk toont het College dat het haar prioriteiten op een rij heeft gezet. Wij vinden dat het de juiste prioriteiten heeft gesteld.

Het College zet vooreerst volop in op de strijd tegen armoede in alle sectoren. Er komen extra middelen voor straathoekwerkers, scholen kunnen subsidies krijgen voor schoolmaaltijden die ze aan kwetsbare kinderen kunnen aanbieden. Steeds meer mensen kunnen met een Paspartoe participeren aan vrijetijdsactiviteiten en zo meer.

Ten tweede, kiest de VGC ervoor om ferm te investeren in goede infrastructuur. De kost is vaak heel hoog maar een deftige ruimte is vaak cruciaal zodat kinderen zich in de best mogelijke omstandigheden kunnen ontwikkelen, jongeren en artiesten de mogelijkheid wordt geboden om zich uit te leven en oudere Brusselaars ankerplekken worden aangeboden. Er zullen de volgende jaren veel scholen worden bijgebouwd. Het huidige aandeel van het Nederlandstalig onderwijs kan zo worden behouden of zelfs worden uitgebreid. De lijst met projecten in de domeinen Cultuur, Jeugd en Sport was indrukwekkend.

Ten derde, houdt het College woord over het versterken van de Brusselaars zelf. Het is logisch dat zij vaak de beste ideeën hebben over hoe het leven in deze stad beter kan. De projectoproep Bruss-it wordt verlengd en met Staycationprojecten blijven we de Brusselse zomers aangenamer maken. De inbreng van burgers tijdens Stadspiratie blijft een leidraad voor het beleid.

Ten vierde, heeft het College oog voor het mentaal welzijn van de Brusselaars. Dat is op dit moment ontzettend belangrijk. Er komt extra hulp voor jongeren die helaas op een wachtlijst staan, er worden acties tegen eenzaamheid op touw gezet en 5 scholen krijgen meer budget om jongeren die schoolmoe zijn, te begeleiden.

Nog een rode draad waar one.brussels-Vooruit voor te vinden is, is de aandacht voor taal. Het gaat daarbij zowel om het bevorderen van het Nederlands (extra taalsteun voor kinderverzorgers, Nederlands als speel- en leestaal, steun voor het Huis van het Nederlands) als om ruimte voor de vele andere talen die Brussel rijk is: de vorming van stadsleerkrachten rond meertaligheid, meertalige bibliotheekcollecties, de meertalige lerarenopleiding enz... Nederlands en meertaligheid zijn daarbij 2 keerzijden van dezelfde medaille. Investeren in de kennis van het Nederlands moet gepaard gaan met aandacht voor alle andere talen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In de Beleidsverklaring 2021-2022 en in het Meerjarenplan 2022-2025 zijn talrijke veelbelovende projecten opgenomen. De acties zijn uiteenlopend en laten zien dat de VGC als kleine overheid op veel domeinen actief is. Dit College maakt Brussel leefbaar, met projecten als het onderwijsfestival of het zwembad bij Abattoir.

Mijn fractie kijkt reikhalzend uit naar de hervorming van de Brede School. We hopen dat de talrijke acties om het lerarentekort terug te dringen snel hun vruchten zullen afwerpen en dat we genoeg Brusselaars kunnen motiveren om zich te engageren in de kinderopvang. Het is uitkijken naar de nieuwe oproep voor kinderopvangplaatsen, de nieuwe infrastructuur voor sport- en jeugdbewegingen, de uitbouw van de erfgoeddatabank en de innovatieve projecten waardoor Brusselaars met een handicap een gelijkwaardige plek kunnen opnemen in hun buurt.

Tijdens de bespreking in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid bestond er discussie over de rol van Vlaanderen. Ik ben verheugd dat dit College constructief met Vlaanderen wil samenwerken. Vlaanderen investeert veel in Brussel, maar in tegenstelling tot wat sommigen ervan maken, hoeven we daarvoor niet uit dankbaarheid op onze knieën te vallen. Vlaanderen heeft de plicht om in deze stad te investeren en krijgt daarvoor geld van de federale overheid.

Op sommige domeinen neemt Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid niet op. Denk bv. aan meer punctuele dossiers zoals de Romawerking of het Samenwerkingsplatform Deeltijds Kunstonderwijs Brussel (SDKO), waarvoor de financiering is stopgezet. Schrijnend is de structurele onderfinanciering voor kinderopvang, die cruciaal is voor het welzijn van gezinnen en voor de emancipatie van alleenstaande ouders. De VGC trekt bijkomende middelen uit voor kinderopvang en treedt daarmee meer dan enkel flankerend op, waarvoor ik het College bedank. Het blijft ook wachten op de indexering van de volledige dotatie van de VGC, zoals voor de Vlaamse Gemeenschap al is gebeurd. Brussel blijft door deze stand van zaken elk jaar miljoenen euro mislopen.

Het Meerjarenplan 2022-2025 en de Beleidsverklaring 2021-2022 maken het duidelijk: de VGC blijft volop investeren in deze stad, met bijzonder veel aandacht voor wie het moeilijk heeft. Mijn fractie hecht er veel belang aan dat niemand wordt achtergelaten. Daarom steunt one.brussels-Vooruit de plannen met volle overtuiging.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Ook ik bedank graag de Diensten voor het verslag. Dank ook aan het College en de bijbehorende Administratie om met deze nieuwe werkvorm aan de slag te gaan. Deze nieuwe manier om beleidsplannen te maken, moet worden veralgemeend. Dat betekent: focus op de inhoud, maar aan die inhoud onmiddellijk financiële aspecten vastknopen.

Van de VGC en de overige overheden moet het middenveld al jarenlang beleidsplannen opstellen waarin de organisaties vertellen wat ze van plan zijn en hoeveel dat zal kosten. Het is alleen maar logisch dat de overheid zich aan dezelfde regels houdt. Hopelijk passen andere overheden binnenkort hetzelfde principe toe. Het zou de politiek leesbaarder maken en de gemaakte beleidskeuzes verduidelijken. Ik ben dan ook verheugd dat het College er werk van heeft gemaakt.

Ik wens alle aanwezigen een fijn eindejaar. Het was geen gemakkelijk jaar. Hopelijk brengt de aankomende midwinter langere dagen, meer zonlicht en betere tijden.

Mijn mandaat als spreekbuis van de Brusselse Burgerassemblee laat mij op dit moment nog niet toe om me uit te spreken over VGC-materie. Vooralsnog heeft er immers geen burgerassemblee over Onderwijs, Welzijn of andere Gemeenschapsbevoegdheden plaatsgevonden. Hopelijk komt dat er ooit van en zal ik meer kunnen blijven stilstaan bij het VGC-beleid.

Ik hoop dat we andere manieren vinden om de Brusselaars bij het VGC-beleid te betrekken. Er wordt gelukkig aan gewerkt. Waarom bv. geen gemengde commissie van de Raad en het *Parlement des Francophones de Bruxelles*, waarin we samen nadenken over de toekomst van Brussel, het onderwijs, de gemeenschapsvorming en een Brusselse gemeenschap?

Het is belangrijk dat we de inwoners van Brussel het woord geven en de kans bieden om hun stad mee vorm te geven. Uiteraard mag het verleden daarbij niet worden vergeten en is het belangrijk om stil te staan bij hoe de huidige stand van zaken bereikt is. Hoofdzaak blijft echter dat we die keuzes samen maken en ons niet koste wat het kost aan het verleden vastknopen omdat iets vroeger nu eenmaal zo was.

Dat brengt me bij participatie. Het College heeft ambitieuze plannen: het wil iedereen op een of andere manier bij alles betrekken, wat ik in principe alleen maar kan toejuichen. Vraag blijft natuurlijk hoe die plannen concreet zullen worden. Veel trajecten moeten nog verder worden uitgewerkt. Een structurele aanpak voor het aanspreken van de Brusselaars is dan ook broodnodig. De Raad is bereid om daarbij te helpen.

De processen zijn dan wel fijn en interessant, maar de resultaten zijn wat telt. Vandaag wordt het belang van de participatieve processen erkend en worden die processen bijgeschaafd. Meer en meer moeten we echter kijken naar wie de projecten en processen aanstuurt. Wie stelt de agenda op? Wat gebeurt er met de uitkomst? Wat dat betreft, blijf ik wat op mijn honger zitten.

De Jeugdraad, waar ik zelf lang lid van ben geweest en die ik ook heb voorgezeten, vraagt al jarenlang in zijn memoranda om fuifruimten, opslagplaats, kwaliteitsvolle openbare ruimte en een stad op maat van jongeren en kinderen. Keer op keer belooft het College plannen te zullen ontwerpen. Ook nu weer, maar de impact blijft klein of zelfs onzichtbaar.

Van vandaag op morgen kan je moeilijk veranderingen doorvoeren. De vragen worden nu echter al bijzonder lang gesteld en de resultaten blijven uit. Zo wordt het voor de vraagstellers frustrerend om aan participatieprocessen deel te nemen. Ik roep het College er dan ook toe op om een resultaatsverbintenis aan te gaan of minstens zeer duidelijk te zijn over de verwachte

gevolgen van een project. Leg aan de mensen die bij een proces worden betrokken uit wat er met hun inbreng zal gebeuren en breng ze ook achteraf op de hoogte.

Agora zal zich onthouden, deels vanwege bovenvermelde vaagheid maar hoofdzakelijk omdat ik nog geen mandaat heb van de Brusselse Burgerassemblee.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik bedank de Administratie voor het opstellen van deze documenten en het Meerjarenplan 2022-2025. De raadsleden en alle Brusselaars wens ik een warme Kerst toe. Velen zullen echter niet zo'n fijn kerstfeest beleven. Daarbij denk ik aan de mensen die hun energierekeningen moeilijk kunnen betalen omdat de prijzen stijgen, het zorgpersoneel en de leraren die het personeelstekort het hoofd moeten bieden, mensen met mentale problemen die op een wachtlijst staan voor psychologische hulp of mensen met een handicap die soms na 19 jaar nog op een wachtlijst staan. Al deze mensen wens ik een warme Kerst toe en overheden die hun verantwoordelijkheden op zich nemen. Het teveel aan overheden en ministers lijkt een deel van het groeiende sociale probleem te zijn. Kijk maar naar de ministers van Energie die elkaar stokken tussen de wielen steken, de ministers van Mobiliteit die niet overeen kunnen komen, de 9 ministers van Volksgezondheid en ga zo maar door.

Ook binnen deze meerderheid zijn barsten te zien, vooral in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Denk bv. aan het Uberdebacle, het gekibbel over de A12 en deze week nog de ruzie over het parkeerbeleid. Dat is niet wat de Brusselaars, noch al die gezinnen die rond Brussel wonen maar in de hoofdstad werken, nodig hebben. Samen creëren zij de rijkdom die België kent. Brussel wordt door het geruzie geen stad die we delen maar een stad die we verdelen, en dat in een land dat sommige partijen graag nog meer willen opdelen.

Vandaag ent het debat zich op de tegenstelling tussen de meerderheidspartijen en de V-partijen. De meerderheid verwijt de Vlaamse Gemeenschap terecht dat ze haar verantwoordelijkheid niet altijd nakomt, denk bv. aan het gebrek aan plaatsen in de kinderopvang of de gebrekkige zorg voor mensen met een handicap, terwijl de V-partijen het College verwijten niet nauw genoeg toe te zien op de belangen van de Vlamingen en niet dankbaar genoeg te zijn voor de Vlaamse middelen.

Het is een terugkerend debat dat ik alleen maar vreemd kan noemen. Grote afwezigen zijn het sociaaleconomische paradigma en de vraag of er in onze samenleving genoeg middelen voorhanden zijn om aan alle noden tegemoet te komen. In plaats daarvan zijn we toeschouwer van een schimmenspel en vreemd geschuifel. Partijen spelen elkaar de zwartepiet toe. Afhankelijk van het partijperspectief ligt de schuld bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, de Franstaligen of de Vlaamse Regering.

Laat ons binnen dat kunstmatige kader toch even ingaan op de politiek die het College voert. De nieuwe BBC en evaluatiemethode namen een prominente plaats in tijdens de bespreking van de Beleidsverklaring 2021-2022. Dat is een nieuwe manier van werken die transparanter is. Niet Vlaanderen ligt aan de basis van dit systeem, maar wel een aanbeveling van de Raad van Europa.

Het Meerjarenplan 2022-2025 handelt over veel bevoegdheden. We zijn er al lang over aan het spreken. Ik voel me soms schuldig dat ik er na 2 uur bespreking nog een noot aan wil toevoegen, dus zal ik me tot de essentie beperken. Dit College luistert volgens mij niet echt

naar de mensen op het terrein. Dat geldt alleszins voor de bevoegdheid Onderwijs. Hoe kunnen we verklaren dat er bijna elke legislatuur een soort bevraging komt bij de leraren, zoals de Ronde van Brussel of de bevraging van toenmalig Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet, maar dat de situatie in het onderwijs elk jaar achteruitgaat? Er is een gebrek aan plaatsen voor kinderen en het lerarentekort kent een nooit geziene omvang. Bij aanvang van dit jaar was er een tekort van 400 leraren. Nochtans, zoals vermeld door mevrouw Bianca Debaets, stelde men vorig jaar vast dat er geen lerarentekort was.

Zoals ik in de commissie zei moeten we niet ontkennen dat de VGC inspanningen levert voor het onderwijs. Er wordt zwaar geïnvesteerd. Als we het geheel van de budgetten bekijken, zouden we kunnen denken dat deze Commissie een soort 'Onderwijscommissie *bis*' is van de Vlaamse Regering. Er worden scholen gebouwd en het Meerjarenplan 2022-2025 bevat ook goede voorstellen, zoals de verbreding van de zij-instroom, de herwaardering van het beroep en het opleiden van stadsleerkrachten. Dat zijn maatregelen die niet zullen volstaan. Er is nood aan een breder plan, samen met de bevoegde Vlaamse en federale collega's. Daarbij denk ik aan betere verloning, betere pensioenvoorwaarden en uitbreiding van het lerarenplatform met een netoverschrijdende samenwerking. Dit is nodig om de scholen- of leerkrachtencrisis die we nu beleven echt aan te pakken.

Graag kom ik terug op de afwezigheid van investeringen voor gratis hygiënische bescherming voor tienermeisjes op de middelbare school. Ik vind dit tekenend voor de manier waarop het College omgaat met pijnpunten. Vorig jaar heb ik een resolutie ingediend voor investeringen in gratis hygiënische bescherming. Bijna iedereen was akkoord, zeker binnen de partijen van de collegeleden, maar niemand heeft de resolutie goedgekeurd. De verklaring was dat dit er toch van ging komen. Nu blijkt er niets van in huis te zijn gekomen, omdat scholen moeten intekenen op het VGC-aanbod met betrekking tot schoolkosten. De scholen hebben een hele hoop noden en moeten intekenen op een potje. Eigenlijk worden verschillende noden tegen elkaar uitgespeeld. Waarvoor kiest de school? Middelen vragen voor hygiënisch materiaal, onbetaalde facturen, vakspecifiek materiaal of uitstapjes? Scholen zouden voor al deze noden middelen moeten krijgen.

Uiteraard staan er goede zaken in deze begroting en in het meerjarenplan. Dankzij de actie van kunstenaars, die het gebrek aan atelierruimte in Brussel aan het licht brachten, kwam er het Atelierplan, dat een bescheiden stap in de goede richting zet. De prefinanciering in de kinderopvang is een kleine moedige stap om het gat dat Vlaanderen achter zich laat op te vullen. Het zijn elke keer druppels op een plaat die warmer en warmer wordt. Intussen wordt er gekeken en gewezen naar andere overheden. Hoe lang gaat dat nog duren? Hoe lang kan dit worden uitgemolken?

De sociale noden groeien. Ik heb een fijne Kerst gewenst aan verschillende mensen in deze stad die meer en meer in de problemen komen, maar die niet worden geholpen. Ik kan alleen maar vaststellen dat de begroting voor het komende jaar niet voldoet en geen perspectief biedt om te tonen dat het College het meent om de problemen op te lossen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik dank de raadsleden voor de rijke bespreking. Vooraleer ik inga op de inhoud, stel ik vast dat de overstap naar een meerjarenbegroting in het BBC-systeem op veel waardering kan rekenen. Onze Administratie heeft daar zeer veel energie in gestoken. Het werk stopt niet, want na goedkeuring betekent dit nog een enorme hervorming voor onze Administratie.

Een van de eerste vragen die werd gesteld was of dit een goede zaak is? Ik ben ervan overtuigd dat dit nodig is. We hebben nu veel meer zicht op een meerjarenperspectief. We kunnen budgetten en acties koppelen, waardoor we een helderder beleid kunnen voeren. De Raad zal op die manier het beleid beter kunnen opvolgen. Dit vraagt een aanpassing, want het zijn nieuwe documenten. Ik heb zeker de suggesties tot verbetering gehoord. Dit zal worden meegenomen. Deze stap is heel belangrijk.

Er waren enkele praktische vragen over de *analysetool*. We stappen in de BBC en zullen het meerjarenplan bezorgen zoals het hoort. De cijfers worden zowel op papier als digitaal aan de Vlaamse overheid bezorgd. Ik ga ervan uit dat de cijfers dan in de *analysetool* die de Vlaamse overheid ter beschikking stelt, kunnen worden ingelezen. Voor de concrete vraag moet ik het raadslid doorverwijzen naar het bevoegde Vlaamse Agentschap of de bevoegde Vlaamse minister.

Daarnaast waren er vragen over de participatie. Voor het opmaken van het Strategisch meerjarenplan 2021-2025 van de VGC was er een participatietraject. Dit gebeurde in moeilijke omstandigheden wegens de Covid-19-crisis. Stadspiratie ging echter wel door en werd een belangrijke voedingsbron voor de meerjarenbegroting. Het is belangrijk om te weten dat dit over de meerjarenbegroting gaat, niet het meerjarenplan. Het Strategisch meerjarenplan 2021-2025 bevat de grote inhoudelijke keuzes en maakt duidelijk wat de doelstellingen, acties en actieplannen van het College zijn. Daarin werd steeds met een logo aangegeven of een onderwerp voortkwam uit Stadspiratie of de Ronde van Brussel. Op die manier werd duidelijk gemaakt dat een idee tot stand kwam via participatie. De 2 documenten moeten hand in hand worden gelezen. We maken nu de budgettaire vertaling van het Strategisch meerjarenplan 2021-2025, waarin stond aangeduid welke plaats Stadspiratie had.

Enkele thema's die daarin naar boven kwamen, gingen over een duurzaam en leefbaar Brussel, over ontmoetingen en participatie. Dat zijn zaken die we in deze begroting terugvinden. Wij zetten in op duurzaamheid, gezonde levensstijl en vergroening. We investeren in ontmoetingsruimten, verbindende activiteiten en participatie van kwetsbare Brusselaars. We doen dit samen met de Brusselaars. Daarvan hebben we veel voorbeelden. Het raadslid stelde dat dit niet zichtbaar is. Een van de meest concrete voorbeelden is wellicht Bruss-it, waarvoor 400.000 euro werd vrijgemaakt. Dit bouwt verder op het Stadspiratietraject. Van de 1.130 ideeën en aanbevelingen die uit de workshops kwamen, handelde 42 % over een duurzame en leefbare stad. Een ander groot thema ging over 'meedoen en samen maken'. Bruss-it gaat echt in op die krachtlijnen. Het centrale thema is het samenwerken aan een duurzame en leefbare stad. Dat willen we omzetten in concrete projecten van en voor de Brusselaars. Zo zijn er erg veel voorbeelden, waarbij we letterlijk aan de slag gaan met ideeën uit Stadspiratie. Ik denk daarbij ook aan de projecten Groenblauw, Jong zijn in tijden van Corona, Staycation of participatie rond het armoedeplan. Door de 2 documenten samen te lezen, kan dit allemaal worden teruggevonden.

Andere vragen gingen meer specifiek in op bepaalde thema's. Een van de vragen handelde over de kampen in de kerstvakantie, waarop collega Pascal Smet zo dadelijk zal antwoorden. In de kerstvakantie zijn er geen speelpleinen, maar is er wel een aanbod bij de Sportdienst, Aximax en de gemeenschapscentra. Collegelid Pascal Smet organiseert dit met veel overtuiging en zal de vragen daarover beantwoorden. Inzake de noodopvang heeft de VGC alles uit de kast gehaald. 82 basisscholen staan zelf – of in samenwerking met directe partners – in voor de noodopvang. Collegelid Sven Gatz kan trots zijn op het werk vanuit het

onderwijsveld en De diensten van de VGC. Op korte termijn is er een grote inspanning gebeurd. Afhankelijk van de nood zullen op specifieke dagen tussen 365 en 540 leerlingen worden opgevangen. Dat gebeurt uiteraard met subsidies van de VGC. Er is een verwachte nood bij 372 tot 482 kinderen van scholen die zelf geen opvang kunnen organiseren. De VGC heeft daartoe op 11 locaties verspreid over het gewest noodopvang georganiseerd. Dit bijkomende aanbod wordt onder meer door gemeenschapscentra en de Sportdienst gerealiseerd, bijgestaan door animatoren. De locaties zijn gemeenschapscentra De Markten, De Maalbeek, De Kroon, Nekkersdal, Ten Weyngaert, De Rinck, De Zeyp en Op-Weule. Daarnaast worden de sporthallen van Emmanuel Hiel, het Vrijtijds punt Comenius en campus Nieuwland gebruikt. Dit is een verdienste van scholen, IBO's, gemeenschapscentra, sport- en jeugdendiensten en vele animatoren. Zij leggen een grote flexibiliteit en enorme inspanningen aan de dag om dit op korte termijn te realiseren. Dit verdient ons respect en onze dankbaarheid.

Mevrouw Cieltje Van Achter had vragen over de criteria voor kinderopvang. We hebben dit in de commissievergadering uitvoerig besproken. Wanneer er effectief oproepen gebeuren, kunnen we verder in detail gaan. We tonen daarmee dat de VGC een rol opneemt die buiten haar verantwoordelijkheid ligt. Het gaat over capaciteit van kinderopvang met inkomensgerelateerde tarieven. Met inkomensgerelateerde tarieven proberen we rekening te houden met het inkomen van de ouders. Wanneer daarop verwijten komen van partijen die deel uitmaken van de Vlaamse meerderheid, dan hoop ik dat zij ook bij de Vlaamse Regering op tafel kloppen om die uitbreidingen op te trekken. In de vorige regeerperiode heeft de Vlaamse Regering ongeveer 450 plaatsen bijgemaakt. Dat is het dubbele van wat de Vlaamse Regering plant tijdens deze regeerperiode. De vorige Vlaamse Regering had nog als doelstelling om 50 % dekkingsgraad in Brussel te realiseren, maar die doelstelling heeft deze Vlaamse Regering verlaten. Dat is voor de Brusselaars echt een probleem. De Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse Kinderopvang toont dat aan. Er is een enorme nood aan kinderopvangplaatsen voor ongeveer 50 % van de kinderen. Om die 50 % dekkingsgraad te bereiken, zijn er nog 2.700 bijkomende plaatsen nodig en dan is die 50 % nog een voorzichtige inschatting.

De VGC beschikt over beperkte middelen en is niet bevoegd voor de uitbreiding. De VGC kan alleen flankerend beleid voeren. We nemen daar wel een verantwoordelijkheid in, omdat we weten dat het nodig is. Ik ben collegeleden Pascal Smet en Sven Gatz heel erkentelijk om hier mee hun schouders onder te zetten, zodat we samen kunnen zeggen dat wat er in de scholen gebeurt, dat we dat ook in de kinderopvang willen doen. Er is echter wel een groot verschil met het investeren in scholenbouw vanuit Brussel, omdat er daarna dan een automatische invulling is met personeelsmiddelen nadien. Dat is niet het geval voor de kinderdagverblijven. We kunnen investeren in gebouwen, maar dan volgt er niet automatisch een inwerkingneming. Het beeld van potentiële leegstaande kinderdagverblijven is een reëel beeld in Brussel.

Concreet doen we voor de capaciteitsuitbreiding aan prefinanciering. Voor de plaatsen waar Vlaanderen de erkenning al heeft aangekondigd, starten wij al met een voorfinanciering. Dat systeem werd destijds door toenmalig collegelid Bianca Debaets op poten gezet. Op deze manier kunnen we sneller gaan. We gaan het budget daarvoor nu verhogen met 20 % tot 1,3 miljoen euro.

We lanceren eind oktober 2022 ook een nieuwe oproep voor uitbreiding van 10 dringende

opvangplaatsen, voor mensen die zeer dringend opvang nodig hebben. Dat is heel belangrijk voor gezinnen die plots werk vinden of ondersteuning nodig hebben.

Daarnaast zorgen we voor een nieuwe uitbreidingsronde voor 220 plaatsen met eigen VGC-middelen, waarbij prioriteit gaat naar gebouwen waar de VGC in heeft geïnvesteerd, net om te vermijden dat er leegstaande gebouwen ontstaan. Dat is een stevige inspanning voor het budget Welzijn.

Vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is er ook tewerkstelling met gesubsidieerde contracten (GECO) voor de Nederlandstalige kinderopvang. Wij hopen dat er door constructief overleg met Vlaams minister Wouter Beke een manier kan gevonden worden om die GECO's ook zo snel mogelijk te kunnen inzetten. Dat is geen mirakeloplossing, want dat zijn profielen die moeilijk in te vullen zijn, maar dat is wel een ondersteuning die extra ruimte kan geven aan de kinderopvangsector in Brussel.

Daarmee worden niet alle problemen opgelost. De cartografiestudie die we besteld hebben, toont dat het niet genoeg is. De VGC toont hiermee wel een groot engagement. Het College heeft een duidelijke keuze gemaakt. Ik reken erop dat iedere partij die hierover vragen aan mij stelt, die vragen ook met hetzelfde enthousiasme herhaalt in het Vlaams Parlement. Ik ben er zeker van dat Vlaams minister Wouter Beke graag middelen zou toekennen voor extra capaciteit als hij daarvoor de nodige budgettaire ruimte krijgt.

Mevrouw Bianca Debaets sprak over 1.000 plaatsen van de vorige bestuursperiode. Er is in de vorige bestuursperiode inderdaad veel uitbreiding gerealiseerd, niet enkel met VGC-middelen. Een deel van de uitbreiding is er gekomen door een nieuwe telling bij de inwerkingtreding van een nieuw kinderopvangdecreet in 2014. Er kwamen een aantal gesubsidieerde plaatsen met inkomenstarief. Iedere plaats die in Brussel gecreëerd werd, is een goede zaak, of het nu door dit College was of het vorige en of het nu met VGC-middelen, Vlaamse of Brusselse middelen was. Ik erken dat er tijdens de vorige bestuursperiode inspanningen zijn geleverd, maar ik hoop ook dat de leden erkennen dat dit College een stevige versnelling heeft ingezet en dat we samen tegen de Vlaamse overheid kunnen zeggen dat er nog heel veel noden in Brussel overblijven.

Het gebruik van het Nederlands in de kinderopvang is voor ons belangrijk. Het aanbod van het N-netwerk is alvast duidelijk. De onderzoekers van de cartografiestudie benadrukken dat het logisch klinkt dat Vlaams gefinancierde kinderopvang voorrang zou geven aan Nederlandstalige kinderen, maar dat de cijfers aantonen dat als beide Gemeenschappen enkel een aanbod zouden creëren voor de eigen taalgroep, dat er dan 50 % van de Brusselaars uit de boot valt.

De realiteit in Brussel is dat de helft van de kinderen in Brussel uit een taaldiverse context komt. We moeten kijken hoe de Vlaamse en de Franse Gemeenschap samen verantwoordelijkheid kunnen nemen om kinderopvang aan te bieden aan alle gezinnen in Brussel. We zijn ervan overtuigd – zoals ook in het decreet staat – dat de voorrangsregels correct moeten geïnterpreteerd worden, voor de Nederlandstalige gezinnen, maar ook voor diegenen die zich bij het Nederlandstalige netwerk willen aansluiten. Kinderopvang is een van de eerste contacten met het Nederlands voor gezinnen.

Als we de Nederlandse taal in Brussel willen versterken, dan hebben we er alle baat bij dat

kinderen van jongs af aan met het Nederlands in contact komen. We mogen het belang van kinderopvang daarin niet onderschatten. Kinderen die later doorstromen naar het Nederlandstalig onderwijs hebben een enorm voordeel als ze uit de Nederlandstalige kinderopvang komen. We moeten dus ook vanuit deze visie in Nederlandstalige kinderopvang investeren, niet enkel voor wie thuis Nederlands spreekt. Zeker ook voor deze groep, maar we moeten die groep durven uitbreiden. Het is onze grondwettelijke verantwoordelijkheid dat de 2 Gemeenschappen voor alle kinderen zorgen, maar ook vanuit het perspectief van het versterken van het Nederlands in Brussel is dat een doelstelling die we moeten nastreven.

We zorgen bovendien ook voor een betere toegankelijkheid van de kinderopvangsector voor kwetsbare groepen, als we de voorrang voor Nederlandstaligen kunnen combineren met een blijvende aandacht voor sociaal beleid. Het is goed dat de onderzoekers ons bijkomende argumenten hebben geleverd. Dat maakt dat wij een rijker debat kunnen voeren, met inzichten van hoe de realiteit er op termijn zal uitzien.

Wat de kennis van de Nederlandse taal bij de kinderbegeleiders zelf betreft, moeten we benadrukken dat het om een knelpuntberoep gaat. Aangezien kinderbegeleiders in Brussel vaak ook in Vlaanderen wonen en aangezien de Vlaamse Regering ook meer kinderbegeleiders in het Vlaamse onderwijs wil inzetten, zien we nu al een uitstroom van de kinderopvang naar de scholen. Uiteraard is een versterking in het onderwijs broodnodig, maar we voelen daar wel de impact van op het aantal kinderbegeleiders in de kinderopvang. We gaan hier goed over moeten nadenken en overleggen met de Vlaamse overheid, want een aantal hefbomen zitten op het Vlaamse niveau. Wij kijken naar hoe we zoveel mogelijk kinderbegeleiders kunnen aantrekken, waarbij we ook inzetten op opleiding en training op de werkvloer. We moeten ervoor zorgen dat het beroep aantrekkelijk is, dat de werknemers willen blijven en dat we zo ruim mogelijk rekruteren, om nadien op de werkvloer in te zetten op Nederlandse les, opleiding en training. Het Vormings- en ondersteuningsaanbod van opgroeien in Brussel heeft een aantal initiatieven voor onder meer *blendend learning* om vorming en werken beter te kunnen combineren. Er is een uitbreiding van ons vormingsaanbod naar het Frans en het Engels, omdat sommige kinderbegeleiders misschien wel Nederlands spreken, maar onvoldoende om die opleidingen te volgen. Zo werken we aan de kwaliteit en zetten we in op een verbetering van de kennis van het Nederlands tijdens het traject.

Het klopt dat er vorige week vrijdag door de Vlaamse Regering een aanpak is goedgekeurd voor het Huis van het Kind en de consultatiebureaus in Brussel. Daar zitten volgens ons een aantal ernstige systeemfouten in die het geïntegreerde gezinsbeleid voor de Brusselaars kunnen bemoeilijken. De Vlaamse Regering geeft een rol aan de VGC als lokale regisseur. Wij zullen die rol ook opnemen. Daarnaast gaan wij echter blijvend een subsidiebeleid voeren waarbij we een aantal eigen accenten willen leggen en aanvullend beleid willen voeren voor Brussel. Hoe we dat gaan concretiseren, dat zullen we in het komende jaren vorm moeten geven. De Vlaamse Regering besliste dat het huidige Huis van het Kind haar erkenning verliest en dat er een nieuw Huis zal erkend worden. Er moet een nieuw ondernemingsplan geschreven worden. De VGC moet maximaal met het Huis samenwerken. Ik stel voor dat we straks in het kader van de actuele vraag hierover daar dieper op ingaan. Het is niet zo dat er geen overleg geweest is. Ik heb mijn bezorgdheden geuit. Uiteindelijk is het de Vlaamse Regering die bevoegd is en die beslist. Ik kan dus alleen maar zeggen dat wij er niet van overtuigd zijn dat onze zorgen op de juiste manier vertaald werden.

Volgens de heer Gilles Verstraeten zijn de doelstellingen voor de hervorming van de Brede School onduidelijk. Dat verbaast mij. De doelstellingen zijn duidelijk. We willen inzetten op een duurzame en structurele ondersteuning voor de Brede Scholen. We willen een helder opdrachtenkader en een eenvormig statuut voor de coördinatoren. We willen een groeipad om scholen te laten toetreden tot een netwerk van Brede School. We willen de rol van de Brede School als hefboom voor kinderen en jongeren in kansarmoede versterken. Er ligt vandaag geen volledig uitgewerkt model op tafel, omdat we bezig zijn met een hervormingstraject met de partners op het terrein, met de verschillende overheden en met de doelgroep zelf. De timing en het proces van heel dat hervormingstraject kunnen we wel toelichten. Dat is gestart in 2021. Er zijn intussen meer dan 300 stakeholders op verschillende momenten en manieren bij betrokken. Dat is een intensief proces, maar dat is nodig om ervoor te kunnen zorgen dat we tot een gedragen conclusie komen. De bedoeling is om in de loop van 2022 te landen met een nieuw model voor de Brede School, zodat we ten laatste tegen de zomer van 2023 kunnen starten met dat nieuw model. Tussen de keuze en de invoering komen er transitie momenten.

De VGC heeft de middelen en de regierol in handen voor de buitenschoolse opvang. Er is recent een nieuwe regelgeving ingevoerd. Op 3 mei 2019 is het Vlaams decreet van buitenschoolse opvang en activiteiten goedgekeurd. Pas op 9 juli 2021 werd het Besluit van de Vlaamse Regering goedgekeurd waarin de Vlaamse beleidsprioriteiten en de subsidies aan de lokale besturen geregeld worden. De VGC kon in dat kader vanaf 1 september 2021 een subsidie ontvangen vanuit de Vlaamse overheid om uitvoering te geven aan de doelstelling die het decreet ons oplegt. Die subsidie bedraagt jaarlijks 458.000 euro. We kregen ze intussen toegekend en we gaan kijken hoe we daarmee omgaan. De Vlaamse Regering is ondertussen een wijziging aan het decreet aan het voorbereiden inzake de betalingsregeling en de overgangsbepalingen. Op 3 december 2021 zou de Vlaamse Regering beslist hebben om een ontwerp van wijzigingsdecreet in te dienen in het Vlaams Parlement. De VGC zal zich daaraan moeten aanpassen.

Volgens de regelgeving moet de VGC invulling geven aan de 2 Vlaamse beleidsprioriteiten van het decreet: de lokale regierol vervullen en de samenwerking organiseren met de relevante partners én de kleuteropvang met een kwaliteitslabel financieren. Op het vlak van de regierol heeft de VGC al veel ondernomen. Zo subsidiëren we bijkomende capaciteit in de IBO's, bovenop de subsidies van Vlaanderen. Er zijn de voorbije jaren immers geen uitbreidingen geweest. We versterken de IBO's ook met extra middelen buurtgerichte werking. Daarnaast is er het vormings- en ondersteuningsaanbod van Opgroeien in Brussel. Vanuit het beleidsdomein onderwijs geeft collegelid Sven Gatz subsidies aan de binnenschoolse opvang. Er is ten slotte ook het aanbod zoals de speelpleinen en ander vakantie-aanbod.

Binnen het beleidsdomein Gezin werden een reeks onderzoeken gevoerd over het opvangaanbod. Begin 2020 werd een onderzoek over de buitenschoolse opvang afgewerkt. In 2021 hadden we ook de cartografiestudie over de opvang, met een heel hoofdstuk over buitenschoolse opvang. Wij zullen ons op deze ervaringen en expertise baseren om ook de komende jaren verder beleid te voeren. Dat zal gaan over capaciteit, waarbij de cartografiestudie heeft uitgewezen dat er nog steeds een tekort is aan opvangplaatsen. Het gaat ook over toegankelijkheid: wie heeft er toegang, wat zijn de obstakels? Het is ook belangrijk om te kunnen samenspelen met alle vriendjes. Daarnaast gaat het over kwaliteit, waarvoor het decreet een aantal interessante criteria biedt, zoals organisatorisch beleid, toegankelijkheid of pedagogisch beleid. We zullen die criteria gebruiken om acties op te

zetten. We zullen dit samen met de sector doen. Dat wil zeggen dat we samenwerking organiseren tussen partners inzake buitenschoolse opvang en activiteiten over sectorgrenzen heen.

Voor het aanbod in de schoolvakanties lopen nog een aantal initiatieven die werden bepaald in het Strategisch Meerjarenplan 2021-2025 en die worden gecoördineerd door een specifieke ad hoc transversale werkgroep in de Administratie. Ook daar zijn de gegevensanalyse over het aanbod, de vraag, de kwaliteit en het prijzenbeleid de prioriteiten zodat het beleid daarop kan worden afgestemd.

Voorts maakte mevrouw Bianca Debaets vaak de opmerking dat dit allemaal niet nieuw is. Ik wil daar voor een keer dieper op ingaan. We zetten inderdaad het goede beleid uit het verleden verder. Wat goed gaat, moet je blijven doen. Het klopt echter niet dat er in de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid niets nieuws gebeurt. Het College heeft van bij de start van de bestuursperiode de keuze gemaakt om van mentaal welzijn en geestelijke gezondheid een prioriteit te maken. Er zijn verschillende partners die structureel gefinancierd worden omdat we de aandacht voor het psychosociaal welzijn willen vergroten. Dat gaat over het CAW Brussel, Paika en Den Teirling. We zetten ook in op laagdrempelige ontmoetingsplekken, en op initiatieven die bijdragen tot het doorbreken van taboes. Enkele organisaties hebben sinds de start van de legislatuur een nieuwe Brusselwerking opgestart en kregen daarvoor ondersteuning vanuit de VGC: UilenSpiegel, Similes, Magenta en de Herstelacademie.

Daarnaast startten we samen met het CGG Brussel, Elder en de lokale dienstencentra een outreachende werking op naar ouderen. Centrumleiders krijgen handvatten om mentaal welbevinden bespreekbaar te maken en het taboe te doorbreken. Het CGG zoekt ouderen op in hun vertrouwde omgeving: thuis of in het dienstencentrum. Er wordt dus een duidelijke klemtoon gelegd op mentaal welzijn.

Inzake intrafamiliaal geweld versterkten we de hulpverlenende partners met de nodige expertise. We ontwikkelen campagnes die de bekendheid vergroten van de bestaande hulpkanalen. Het gaat dan over Campagne 1712, de tijdelijke versterking van het CAW Brussel voor intrafamiliaal geweld, het onderzoek naar kindermishandeling in Brussel door de VUB, de structurele versterking van VK Brussel en de bijkomende campagne in 2022 over de chatbox *nupraatikerover.be* van VK.

We zijn aan het begin van de bestuursperiode meteen van start gegaan met een nieuwe situatieanalyse over personen met een handicap in Brussel, net om te kijken waar het beleid aangepast moest worden en waar de noden het hoogst zijn. We maakten op basis van de noden nieuwe beleidskeuzes. We gingen een meerjarig engagement aan met het Brussels Aanmeldingspunt personen met een handicap (BRAP) en verdubbelden structureel de middelen. We maakten ook extra middelen vrij voor inclusieondersteuning bij de speelpleinen en de buitenschoolse opvang, net omdat we vinden dat ze een belangrijke rol te spelen hebben. Daarnaast verfijnden we het reglement voor projecten personen met een handicap, waarbij we kiezen voor de toegang tot grondrechten en ondersteuning. We zetten dus in op nieuwe projecten en we zullen daar in de komende jaren ook ons nieuwe subsidiereglement op richten. Met collegelid Sven Gatz bekijken we ook hoe we goed de link kunnen maken met onderwijs.

Op het vlak van ouderzorg verrichten de lokale dienstencentra goed werk. We zorgen voor een substantiële versterking van de ouderenzorg en de buurtzorg op het terrein. Dat gaat over de buurtanalyses via de lokale dienstencentra. We zorgen ervoor dat de dienstencentra die nog niet beschikken over een degelijke infrastructuur investeringsprojecten kunnen opzetten. In het verleden gebeurden er al goede projecten. Samen met de Vlaamse overheid starten we 5 projecten Zorgzame Buurten in Brussel op. De VGC trekt hiervoor ook eigen middelen uit. We leggen dit jaar ook de nodige middelen vast voor de verbouwing van lokaal dienstencentrum Vives in Anderlecht. Ook met lokaal dienstencentrum Ellips zijn de gesprekken lopend.

We gaan de dialoog aan met mensen in armoede en het perspectief van mensen in armoede geeft richting aan ons beleid. Het Brussels Platform Armoede en de zeven verenigingen waar armen het woord nemen zijn een structurele partner in het VGC-armoedebestrijdingsbeleid. Dit gaat onder meer over de structurele versterking van en de verdubbeling van de jaarsubsidie van het Brussels Platform Armoede. Gisteren nog werd bijkomend 210.000 euro toegekend aan de zeven verenigen voor de relance van hun basiswerking na Covid-19. Dit geeft deze organisaties de nodige slagkracht om hun werking verder te zetten.

Daarnaast versterken we in de komende jaren de focus op de kwetsbare gezinnen in ons gezinsbeleid, jeugdwerk, jeugdwelzijnsbeleid, jongerenwelzijn en, zoals al gezegd, onderwijs.

Ook voor jongerenwelzijn zetten we in op het mentaal welzijn van kinderen en jongeren. Het gaat over laagdrempelige hulpverlening in de leefomgeving van jongeren. Bespreekbaar maken van wat er in je omgaat is ongelofelijk belangrijk. Er is absoluut nog veel werk, maar er worden belangrijke stappen gezet, met bijhorende substantiële kredietverhogingen, bijvoorbeeld voor de vindplaatgerichte werkingen voor kinderen en jongeren. Daarnaast zijn er kinderen en jongeren waarvan de ouders, leerkrachten of de bredere omgeving een achterliggende bezorgdheid hebben met betrekking tot het psychologisch welbevinden of de algemene ontwikkeling van het kind. Daarom werken we financiële drempels weg en maken we het aanbod beter toegankelijk voor kinderen uit het N-netwerk.

Er zijn ook tal van projecten die werken aan de brug tussen welzijn en onderwijs. Ik ging ook al in op de extra inspanningen die we doen op het vlak van kinderopvang. Inzake preventieve gezondheidszorg keurde de Vlaamse Regering vorige vrijdag principieel haar nieuwe aanpak voor het Huis van het Kind en het gezinsbeleid in Brussel goed. Participatie besprak ik ook al. Daarnaast zijn er nog veel zaken die misschien minder zichtbaar, maar wel belangrijk zijn, zoals ICT, infrastructuur, speelpleinen.

Het gaat dus niet op om te zeggen dat dit gewoon de verderzetting is van het oude beleid. Ik heb me zelfs beperkt in mijn toch al lange opsomming. Er is ontzettend veel gewerkt aan nieuw en versterkend beleid. Zijn hiermee alle noden in Brussel opgelost? Geenszins, dat zal je mij niet horen zeggen. We zetten het goede beleid uit het verleden verder en zijn daar ook erkentelijk voor. Maar dat er niets nieuws gebeurd is, is een enorme ontkenning van de realiteit.

Collegelid Sven Gatz: Een aantal raadsleden brachten het blijvende discussiepunt over de kwaliteit van het onderwijs naar voor. Het gaat inderdaad niet alleen over capaciteit. Ik wil even dieper ingaan op *urban education* en wat dat betekent voor de kwaliteit van ons onderwijs. Uiteraard blijft de grondlaag van het Nederlandstalig onderwijs het bereiken van

de eindtermen zoals die in de Vlaamse decreten zijn opgenomen. Dat is wat elke school wil en moet doen. De tweede laag is dat er zo snel en zo goed mogelijk Nederlands moet worden geleerd. De derde laag is om vanuit die taalgevoeligheid van de kinderen de stap naar de meertaligheid te kunnen zetten.

De laag die we daar nog eens bovenop leggen, is *urban education*. Ook het aanbod, zowel voor de opleiding Stadsleerkracht als de permanente vorming vanuit het OCB, is daarop gericht. Dat grijpt voor een stuk terug naar de vorige 3 lagen. We bekijken het kind als een volledig menselijk wezen. Het is niet alleen een kind dat zich heeft ingeschreven op onze school en dat Nederlands wil leren, zo meertalig mogelijk. Elk kind heeft zijn eigen achtergrond. Heeft het ouders uit de middenklasse of zijn het armere ouders? Heeft het 's ochtends toegang tot een goed ontbijt? Hiermee maken we de cirkel rond. Het zal uiteraard nog verschillende jaren duren eer dit uitgangspunt voldoende is verankerd in de klassen en bij de leerkrachten.

Ook de schoolkosten, zoals de problematiek van de menstruatiermoede, houden daarmee verband. De terugbetaling van schoolkosten hangt voor ons niet vast aan het behalen van de eindtermen. We zijn ons daar van bewust, veel leerkrachten ook. We willen wel de connecties tussen de verschillende lagen versterken, onder meer door voor 5 secundaire scholen middelen uit te trekken om jongeren door een moeilijke periode te helpen en de schoolsfeer optimaal te houden. Ik ga dat debat binnen enkele maanden graag aan, wanneer we de evolutie beter kunnen inschatten. Die tijd moeten we onszelf, de leerkrachten en het OCB kunnen geven. We proberen zo snel mogelijk te schakelen, maar instantieverandering is onmogelijk.

We blijven dus aandacht hebben voor de kwaliteit en we beseffen dat die op sommige punten onder druk staat. We geven ook antwoorden, al kan er altijd over gediscussieerd worden of ze op tijd zijn of soms te laat. We zullen die oplossingen ook blijven zoeken en aanbieden aan de scholen.

Ik zal niet uitgebreid ingaan op het debat over het lerarentekort omdat ik eergisteren in de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw nog een stand van zaken heb gegeven. Ik kom daar later zeker op terug, want er moet een goed antwoord komen op dit chronisch probleem. Ik ben blij dat mevrouw Bianca Debaets mij herinnerde aan mijn doelstelling om het tekort van 300 leerkrachten tegen het einde van het jaar met de helft te reduceren.

In het begin van het schooljaar kwamen we 285 leerkrachten tekort, van wie een derde in het secundair onderwijs en twee derde in het basisonderwijs. We zullen dat tekort tegen het einde van het jaar met de helft proberen terug te dringen. Twee maanden tijd is wellicht te ambitieus om 285 mensen te vinden, maar ik heb die doelstelling vooropgesteld om daarover het debat te kunnen aangaan met de Administratie en met de Raad. Hopelijk kan ik u in de loop van januari goed nieuws geven. Als we de doelstelling niet hebben gehaald, zullen we verder blijven zoeken. De doelstelling is een manier om perspectief aan de scholen te geven, maar ook om onszelf onder druk te blijven zetten. Helaas heb ik nog geen exacte cijfers over het aantal leerkrachten dat is uitgevallen door quarantaine. Ik hoop daar in januari een beter zicht op te hebben en dan het debat met u te kunnen voortzetten.

Een derde punt, waarover de heer Gilles Verstraeten is begonnen, is het inschrijvingsdecreet met de voorrangregels, dat een heet hangijzer blijft. Over meerderheid en oppositie heen is er

kritiek over de manier waarop het Nederlandstalige onderwijs zich in Brussel moet positioneren, maar ik stel eigenlijk geen fundamentele meningsverschillen vast. De heer Verstraeten heeft een heel genuanceerde kijk op onderwijs en interessante inzichten, maar het klopt niet dat de VGC een manier wil vinden om het nieuwe Vlaamse inschrijvingsdecreet voor volgend schooljaar te omzeilen. Dat decreet voorziet immers in een grotere voorrang voor Nederlandstaligen en in voorrang voor kinderen die al een langere schoolloopbaan in het Nederlandstalig onderwijs hebben en die de brug van het kleuter- en lager onderwijs naar het secundair onderwijs maken.

Voorts heeft de Vlaamse overheid beslist dat de scholen zelf de voorrang mogen bepalen voor GOK-kinderen, met andere woorden kinderen uit kwetsbare doelgroepen. Uit het onderzoek waarover we enkele weken geleden hebben gepraat, blijkt duidelijk dat de 20 %-voorrangsregel voor GOK-leerlingen de voorbije 10 tot 15 jaar de sociale mix in onze scholen niet alleen op peil heeft gehouden, maar zelfs verbeterd. Waarom zou ik dus als sociaal liberaal een instrument op de helling zetten dat de sociale mix in onze scholen vergroot? Waarom zouden we in Brussel achteruitgaan? Wat ze in andere delen van Vlaanderen doen, is hun verantwoordelijkheid. Ik vind dat niet echt verstandig, maar iedere gemeente of stad moet doen wat zij nodig acht. De VGC tracht het Vlaamse decreet dus niet te omzeilen, maar wil het juist ten volle blijven toepassen.

Er is onlangs wel een stoorzender in het debat opgedoken. Tijdens de vorige legislatuur heb ik als Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden het decreet loyaal mee goedgekeurd. Ik ben niet echt overtuigd van de noodzaak om een verhoogde voorrang voor Nederlandstaligen in te voeren, omdat in de meeste Brusselse scholen de groep Nederlandstaligen niet wordt gehaald, maar ik heb mij daarmee akkoord verklaard op voorwaarde dat ook de kinderen met een langere schoolloopbaan makkelijker zouden kunnen doorstromen van het Nederlandstalige basisonderwijs naar het Nederlandstalig secundair onderwijs.

Vandaag wil Vlaams minister Ben Weyts evenwel een nieuw element invoeren waar ik een fundamenteel probleem mee heb, namelijk de voorrang voor kinderen uit de Rand. Ik vind het geen probleem dat kinderen binnen een bepaalde perimeter van een school voorrang krijgen. Dat is een basisregel die dezelfde is in Brussel, Vilvoorde of Antwerpen. De nieuwe regel van Vlaams minister Ben Weyts heft de Vlaamse Gemeenschap daarentegen virtueel op. Ik richt daarom een oproep aan de heer Verstraeten, mevrouw Van Achter en de heer Vanden Borre. Als Vlaams-nationalisten begrijpen zij wellicht beter dan wie ook in de Raad dat de Vlaamse gemeenschap *de facto* wordt doorbroken als kinderen uit de Rand voorrang krijgen op kinderen uit Brussel. Dat is onaanvaardbaar in de huidige grondwettelijke context.

Het Grondwettelijk Hof en de Raad van State hebben de voorrangsregeling voor Nederlandstalige kinderen in het Brusselse onderwijs aanvaard, binnen bepaalde grenzen, omdat er een Franstalige onderwijstegenhanger is. In Dilbeek zijn er geen anderstalige Brusselaars die naar het Nederlandstalige onderwijs willen gaan. Dat zijn ook Vlamingen in de logica van het Vlaams-nationalisme. Ik heb er dus een groot probleem mee dat op die manier de Vlaamse onderwijsgemeenschap op losse schroeven wordt gezet.

Daarnaast is er nog een feitelijk probleem en u zult mij daar zeker over ondervragen als dat groter wordt, namelijk wanneer kinderen die nu aan de rand van Sint-Jans-Molenbeek wonen en naar een school in Dilbeek gaan, daar niet meer terecht zullen kunnen omdat ze niet meer in een voorrangsgroep zitten. De voorgestelde maatregel zal de druk op het Nederlandstalige

onderwijs in Brussel nog groter maken. De VGC volgt als Vlaamse overheid in Brussel een duidelijke lijn en zal die ook doortrekken. Elk kind heeft een plaats op school nodig en we proberen zo goed mogelijk voor de nodige plaatsen te zorgen, maar er mogen geen kunstmatige, juridische grenzen worden ingevoerd. Ik zal collega Ben Weyts daarover op een constructieve toon aanschrijven, maar ik reken ook op de steun van de Vlaams-nationale fractie.

Tot slot, is er nog het belangrijke punt dat de heer Jan Busselen heeft aangevoerd, namelijk de menstruatiermoede. In het eerste kwartaal van volgend jaar zullen we een evaluatie maken van de onkosten waar scholen subsidies voor aanvragen. Scholen kunnen inderdaad subsidies voor maandverband aanvragen, maar hebben tot nu toe amper gebruik van die mogelijkheid gemaakt. Ze vragen vooral nog meer gewoon schoolmateriaal. Dat baart mij zorgen. Iedereen is het erover eens dat meisjes die problemen hebben om maandverband te kopen, moeten worden geholpen. Dat zijn geen grote kosten. Het budget is dus zeker het probleem niet. Ik denk dat vooral de communicatie momenteel spaak loopt. Wij zullen dit verder onderzoeken. Het debat is zeker nog niet gesloten. Ik wil mij niet beperken tot een technisch antwoord dat er geen vraag naar die subsidies is, maar onderzoeken waarom dat zo is.

Er is al veel gezegd in de commissie, maar dat waren de vier punten waarop ik nog even wilde terugkomen. Ik ben blij dat we na de technische vraagstelling in de commissie vandaag tot een eminent politiek debat zijn gekomen. Daar dient de plenaire vergadering van vandaag voor.

Collegelid Pascal Smet: Ik sluit mij bij de vele dankwoorden aan, maar ik wil nog een persoon in het bijzonder bedanken, namelijk Dirk Broekaert, die vele jaren het gezicht van het departement Cultuur, Jeugd en Sport van de VGC is geweest en nu is benoemd tot directeur van het departement Welzijn, wat het geïntegreerde beleid alleen maar ten goede kan komen. Ik wil in deze openbare zitting mijn dank uitspreken voor al het werk dat hij in die beleidsdomeinen samen met zijn medewerkers heeft verzet en voor de stimulerende rol die hij in het werkveld en in de administratie heeft gespeeld. Hij zal die ervaring en kennis nu meenemen naar het departement Welzijn, waar we hem veel succes toewensen.

Het klopt dat de begroting niet veel spectaculaire maatregelen voor Cultuur, Jeugd en Sport omvat. De voorbije jaren werd er op dat vlak al heel veel gedaan. Zowel vriend als vijand erkennen dat overigens. Er zijn gemeenschapscentra verbouwd, jeugdcentra en theaters gebouwd, enzovoort. Maar natuurlijk zijn er nog andere prioriteiten in de stad. Ik denk aan welzijn, waarin de voorbije jaren minder is geïnvesteerd. Het College heeft beslist dat daar een inhaalbeweging nodig is. Dat betekent evenwel niet dat we niets meer doen in Cultuur, Jeugd en Sport. Integendeel. Ik zou gewoon kunnen verwijzen naar alle antwoorden die ik de voorbije jaren in de commissie heb gegeven, maar ik wil toch nog enkele punten uitlichten.

De VGC ziet haar rol in het Sportbeleid eerder als een aanvulling op de maatregelen die de gemeenten en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest sinds de staatsvorming nemen. Ze heeft jaren geleden de beleidskeuze gemaakt om de sportinvesteringen te koppelen aan de schoolinfrastructuur. Op die manier worden sportzalen en zwembaden echte gemeenschapsplekken. Tijdens de schooluren is de infrastructuur voor de schoolkinderen en buiten de schooluren voor de rest van de gemeenschap. We blijven die optie kiezen. De VGC is niet de grootste sportinvesteerder in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en zal dat ook nooit zijn, maar we blijven dat koppelen aan de nieuwe schoolinfrastructuur waar er mee

wordt geïnvesteerd in de sportinfrastructuur. Een aantal recente voorbeelden tonen dat zeer duidelijk aan. Af en toe is er iets extra mogelijk. We doen zeker kleine investeringen in sportclubs, maar met extra bedoel ik de grote investeringen, zoals onlangs in het zwembad van de VUB.

Er is een vraag over de gevechtssport gesteld. Dat is geen evident dossier. De VGC-Sportdienst en ook *perspective.brussels* hebben meegewerkt om dat dossier van de VUB tot stand te brengen. Ik heb dat in de commissie uitgelegd, mijnheer Vanden Borre. De geraamde kostprijs is 3,2 miljoen euro, waarvan Vlaanderen 725.000 euro op tafel legt, dat is minder dan 25 %. De VUB, de VGC, het Gewest of anderen moeten de rest betalen. Dat is niet zo evident, maar we zoeken naar geld. We hebben meegewerkt aan het opstellen van het dossier, zoals we dat altijd doen. U hebt de vreemde opmerking gemaakt dat de Jeugddienst jeugdverenigingen niet zou ondersteunen bij het opmaken van dossiers, integendeel. De Jeugddienst, maar ook de Sportdienst verrichten op dat vlak heel goed werk.

Wat het openluchtzwembad betreft heb ik in de commissie uitvoerig de stand van zaken uitgelegd. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet in januari een beslissing nemen. Dan zal de haalbaarheidsstudie klaar zijn en zullen de stedenbouwkundige ontwikkelingen over Abattoir bekend zijn, en kan er met kennis van zaken een beslissing worden genomen. We hebben daarvoor alleszins geld vrijgemaakt.

Wat betreft sport zet de VGC haar beleid inderdaad verder. Ze doet iets extra als dat mogelijk is, maar ik herhaal dat het fundamentele probleem is dat in de Vlaamse subsidiëring het subsidiereglement niet is afgestemd op de Brusselse realiteit van de cofinanciering en de aantallen. Dat lukt niet. Dat zou moeten worden aangepast zodat de Vlaamse Gemeenschap effectiever in de VGC- sportinfrastructuur zou kunnen investeren.

Ook wat betreft het jeugdbeleid doet de VGC veel en zal ze nog veel doen. Het is misschien niet allemaal zo sexy en opwindend om lokalen in stand te houden en te zorgen voor nieuwe lokalen. Over het fuifplan is er blijkbaar een groot misverstand: dat is er voor alle duidelijkheid. Ik kan de zalen opsommen: Recyclart, Buda BXL, Pilar, Bronks, 4 jeugdhuizen, de zaal Familia in Neder-over-Heembeek. We hebben niet zo uitgebreid over dat netwerk van fuifzalen gecommuniceerd want dat zou de afgelopen 2 jaar toch van een ongelooflijke wereldvreemdheid hebben getuigd om te beginnen communiceren over fuifzalen wanneer mensen niet mogen fuiven. Dat zou bijna als een vuistslag in het gezicht van jongeren zijn aangekomen. We zijn ook bezig met kijken in welke mate er nog plekken kunnen bijkomen. Dat evolueert positief. De opmerkingen daarover zijn dus niet terecht.

Wat betreft de kinderopvang of de mogelijkheid tot ontspanning in de kerstvakantie is de VGC uiteraard gebonden aan wat het Overlegcomité en de Vlaamse Gemeenschap beslissen. Zoals u weet, is het vandaag alleen mogelijk om sportactiviteiten te kunnen laten doorgaan. De bedoeling is om de sportkampen en -speelweken te laten doorgaan. Op 22 december 2021 is er een nieuw Overlegcomité en dan zal worden bekeken wat er wordt beslist. Het Jeugdcentrum Aximax, de VGC-Sportdienst en ook de gemeenschapscentra staan in elk geval klaar om heel snel te schakelen, zoals ook in het verleden is gebeurd. Ik ben heel blij dat ze dat doen.

Samen met de collega's Elke Vanden Brandt en Sven Gatz, hebben we gewerkt aan de noodopvang voor kinderen die niet naar school kunnen gaan volgende week. Veel gemeenschapscentra werken daaraan mee. We werken op dat denkspoor voort.

Wat de opmerking betreft dat het erfgoed de Nederlandstaligheid moet bevorderen, denk ik dat de taak van het erfgoed vooral is het verleden te koesteren en in kaart te brengen. Vanuit de rol van de VGC is dat eerder Nederlandstalig of Vlaams of Vlaams-Brussels, hoe je het ook wil noemen. Dat is nogal evident. Dat is heel duidelijk de lijn die we verder volgen.

Wat cultuur betreft, som ik nog een aantal zaken op. Ik heb al gezegd dat er in het verleden heel veel is gebeurd en de VGC zet dat werk voort. Ze sluit convenanten af, verdiept het beleid, verbetert wat verbeterd kan worden, maar gooit niets overhoop. Ze heeft het sociaal-cultureel werk en de cultuurondersteuning op orde gezet. Nu worden de gaten opgevuld, onder meer wat de plekken voor kunstenaars betreft. Er zijn ondertussen 150 plekken gevonden en de komende maanden zullen er nog andere bijkomen. Verder is er het project 'Jongeren en politie' waarover een partijgenoot van mevrouw Bianca Debaets zo blij is dat het zijn project is, terwijl het een bottom up-programma van de VGC is. Het is goed dat hij zich daarmee wil identificeren.

Verder is er de oefening met jongeren over participatie, om vooral jongeren in de stad die Brusselaars met een migratieachtergrond zijn en die niet meteen doorstromen in het klassieke Nederlandstalige jeugdwerk te bereiken. Dat lukt met de Jeugdraad. We zullen dat dat project in de komende weken en maanden versterken. Er zijn daarover al afspraken gemaakt. De grootste uitdaging in het jeugdbeleid is voor mij om nieuwe zaken die in de stad gebeuren, op te vangen en om die mogelijk te maken. Dat moet de rol van de VGC zijn. Ik kan op dat vlak nog het voorbeeld van een ouder initiatief, namelijk Fanfakids waarvoor een goede structurele oplossing is gevonden. Ik denk ook aan de grote bedragen die Les Gazelles de Bruxelles krijgt voor de ondersteuning van jongeren.

De afbraak van het gemeenschapscentrum Nekkersdal is nu ook opgestart. Er zal een totaal nieuw gemeenschapscentrum komen in Laken. Dat zal een echt vlaggenschip van de VGC worden, zoals er nog veel anderen zijn. We zullen daarover te gepasten tijd communiceren.

Daarnaast is het eengemaakte bibliotheekreglement in werking getreden. Er zijn extra investeringen in Samenleven en Diversiteit. Er wordt verder ingezet op eenzaamheid, de zomer van Brussel, de geëvolueerde vorm van Staycation BXL. De VGC verdiept dus, zet voort wat goed is en breidt uit.

Het klopt dat het veel minder spectaculair en omvangrijker is dan in de voorbije jaren om de doodeenvoudige reden dat er de afgelopen jaren zo veel is gebeurd dat de VGC nu vooral op het spoor van verdiepen en verbreden zit.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik dank het College voor de bijkomende antwoorden. U begrijpt dat u mij alleszins niet van gedachten hebt doen veranderen. Ik denk dat ik ook voor mijn collega's spreek. Ik wil nog even ingaan op wat collega Arnaud Verstraete heeft gezegd, namelijk dat het heel goed is dat de nieuwe BBC ingevoerd is bij de VGC en dat u eraan wil werken om die ook bij de gemeenten en de gewesten in te voeren. Dat vind ik heel positief en een heel constructieve instelling. Ik hoop dat u samen met uw

partijgenoten daarvoor initiatieven zult nemen. Daarmee zijn we op middellange en lange termijn allemaal gebaat. Zo ben ik nog even constructief tot op het einde.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik wil even reageren op wat collegelid Sven Gatz heeft gezegd over de voorrangregels in de Vlaamse Rand. Je kunt daar voor of tegen zijn. Dat zijn legitieme politieke opties, maar je moet wel een beetje bij de feiten blijven. Het doembeeld dat er wordt geschetst, is niet correct. Het is niet de bedoeling dat de Ketjes uit Sint-Jans-Molenbeek die naast de Rand met het Vlaams Gewest wonen, niet langer naar het Nederlandstalig onderwijs kunnen gaan. Maar er wordt wel de mogelijkheid geschapen in de randgemeenten, die vaak worden geconfronteerd met dezelfde problematiek als Brussel, dat Nederlandstaligen uit de gemeenten geen plaats meer vinden in het secundair onderwijs. Er geldt wel een afstandscriterium voor de lagere school. Dat is op zich niet het probleem. Dat wordt op andere plaatsen ook gedaan. Ik heb het over het secundair onderwijs voor alle duidelijkheid. Daar is er een voorrang – geen uitsluiting – in het geval van een plaatstekort voor leerlingen die al een voorafgaande schoolloopbaan hebben afgelegd in het Nederlandstalig onderwijs. Dat klopt. Iemand die Franstalig onderwijs heeft gevolgd, maar in Dilbeek woont, zal geen voorrang krijgen op een Ketje uit Sint-Jans-Molenbeek of Anderlecht die voorafgaand – onafhankelijk van origine of thuistaal – Nederlandstalig onderwijs heeft gevolgd. Dat is niet onlogisch als dat probleem zich stelt in de randgemeenten, waar je als je de lagere school hebt gevolgd in het Frans bv., naar het Franstalig onderwijs in Brussel kunt gaan. Daar wordt trouwens massaal gebruik van gemaakt door mensen in de Vlaamse Rand. Ik vind het niet absurd dat er daar een voorrangregel wordt ingevoerd en dat er daar rekening mee gehouden wordt. Het gaat niet om een regelrechte uitsluiting van mensen omdat ze uit Brussel komen, zoals de meest liberale burgemeester uit Gent dat heeft gedaan op een bepaald moment met betrekking tot de Blaarmeersen: jongeren mochten niet meer binnen gewoon omdat ze uit Brussel kwamen. Het komt erop aan om een beetje kalm te blijven op dat vlak. We kunnen er zeker over discussiëren of dat goed of minder goed is, maar het dramatische beeld dat hier wordt geschetst, klopt niet met de feiten.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik zal bijzonder kort zijn omdat ik van mening ben dat de thema's die vandaag aan bod zijn gekomen, ook de volgende weken en maanden ongetwijfeld opnieuw aan bod zullen komen. Veel problemen zullen morgen niet opgelost zijn. We moeten daarin realistisch zijn. Met het beste bestuur zou dat wellicht ook niet mogelijk zijn, maar met dit bestuur zal het misschien nog iets langer duren. We komen op heel wat zaken zeker nog terug.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Voor mij zijn de antwoorden van de verschillende collegeleden heel duidelijk.

De heer Guy Vanhengel (Open Vld): Ik wil het even hebben over de manier waarop de heer Gilles Verstraeten praat over de voorrangregels die Vlaams minister Ben Weyts blijkt te willen invoeren. Vlaams minister Ben Weyts begeeft zich juridisch gezien op glad ijs. Daarnaast is de voorrangregel zowel politiek als moreel volledig onaanvaardbaar.

Ik licht toe waarom de regel juridisch geen goed idee is. Het Grondwettelijk Hof heeft de voorrangregels die binnen Brussel gelden enkel en alleen aanvaardt omdat er keuzemogelijkheid bestaat tussen Nederlandstalig en Franstalig onderwijs. U kan er de arresten van het Grondwettelijk Hof op nalezen, dat is de enige reden. Het Hof gaf zelfs aan dat de voorrangregel proportioneel moet zijn. In Vlaanderen bestaat er geen keuzevrijheid, er

is enkel Nederlandstalig onderwijs. Daarom zou het ook moreel verwerpelijk zijn om in Vlaanderen een segregatie te creëren tussen kinderen die allemaal naar het Nederlandstalig onderwijs moeten. Ze hebben geen keuze, er is leerplicht. Een kind voorrang geven op een ander kind, dat doet mij denken aan de Zuid-Afrikaanse toestanden van vroeger. Ook op politiek vlak is deze keuze onverantwoord. Brussel maakt dan geen deel uit van het Vlaamse Gewest, we maken wel deel uit van de Vlaamse Gemeenschap. Als we nu een kunstmatige administratieve grens invoeren tussen Vlamingen in Brussel en Vlamingen in de Rand, druist dat in tegen alles waar we tot nu toe aan hebben gewerkt. Dan geven we Brussel op. Dat zou de heer Gilles Verstraeten zeker niet mogen verdedigen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik dank het College voor de relevante en uitgebreide antwoorden op alle vragen. Heel wat kritische opmerkingen hebben een sterk antwoord gekregen.

Ik sluit mij volmondig aan bij de opmerkingen van de heer Guy Vanhengel en collegelid Sven Gatz rond de voorrangsregels. Ze hebben uitstekend verwoord dat de invoering van die regel een groot probleem zou zijn. Daar zal het waarschijnlijk niet toe komen, het voorstel zou nooit de grondwettoets doorstaan. Volgens mijn fractie heeft het fenomeen dat zich hier voordoet, te maken met populariteit. Het Nederlandstalig onderwijs is gewoonweg populair, niet alleen in Brussel maar ook in de Rand. Er is veel meer vraag dan aanbod. Ik kan dan ook begrijpen hoe de voorrangregels tot stand zijn gekomen. We moeten echter kunnen erkennen dat ze een suboptimale oplossing zouden vormen. De Vlaamse beweging begaat hier een historische fout. Kansen die zich voordoen gewoon laten liggen. Talloze kinderen die in Brussel opgroeien, behoren omwille van hun achtergrond niet tot de ene of andere Gemeenschap. Sommigen van hen willen graag deel uitmaken van de Nederlandstalige Gemeenschap maar krijgen die kans niet aangeboden omdat het onderwijs en de kinderopvang niet voldoende aanwezig zijn. Groen heeft er altijd op gewezen dat het onderwijs alle investeringen waard is. Het beste antwoord op een capaciteitstekort is massaal investeren in capaciteit. Dat is een relevant antwoord waar de fractie zich helemaal achter zou scharen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het valt mij op dat dit niet zo zeer een begrotingsbespreking was maar eerder een discussie staatshervorming, waarbij de ene Vlaanderen wil lostrekken van Brussel en de andere Onderwijs en Gemeenschapsmaterie het liefst terug naar het federale niveau zou krijgen. Dat is zeker een interessante discussie die we kunnen voeren. Maar daar zou het vandaag niet over moeten gaan. Geen van beide pistes zijn realistisch. De staatsstructuur is wat ze is. Het lijkt mij voor de Brusselaar interessanter om te bespreken wat de VGC kan doen en hoe we die opties kunnen benutten. De Brusselaar wil plaatsen in scholen en kinderopvang, geen institutionele hervormingen. Ik denk dat die opdracht groot genoeg is. Ik wens iedereen een prettige namiddag.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik dank de collegeleden voor hun uitgebreide antwoorden. Ze herinneren ons er nogmaals aan dat de VGC veel op poten zet.

De heer Pepijn Kennis (Agora): De punten die ik heb aangehaald werden behandeld.

De heer Jan Busselen (PVDA): Discussies over institutionele hervormingen zijn net wel interessant. De instituties zijn 6 keer hervormd. We weten ook er in 2024 waarschijnlijk een zevende staatshervorming aankomt. Dit ter zijde.

Stadspiratie staat inderdaad in het Strategisch meerjarenplan 2021-2025. Maar hoe vertaalt zich dat in het Meerjarenplan 2022-2025? Als het College Brusselaars wil betrekken, moet ze duidelijk weergeven welke middelen gebruikt werden om de projecten in het Strategisch meerjarenplan 2021-2025 te realiseren.

De Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse Kinderopvang is interessant. 220 plaatsen is heel moedig maar uiteindelijk een doekje voor het bloeden.

Het debat over Onderwijs is nuttig. Het debat rond het lerarentekort zal in januari 2022 gevoerd worden omdat er nu geen correcte cijfers over de situatie op het terrein voorhanden zijn. Ik hoop dat we ook het debat rond het gebrek aan schoolplaatsen zullen voeren, evenals de studie rond menstruatiearmoede zullen bespreken.

Onze liberale collega's hebben ons voorzien van zeer treffende opmerkingen rond het voorrangsdecreet. Enerzijds, wil ik collegelid Sven Gatz feliciteren omdat hij het opnam voor het behoud van een voorrangsregel die de sociale mix verbetert. Wat werkt, moet behouden worden. Toch is de sociale segregatie in ons onderwijs nog sterk aanwezig. Het is ook sneu dat het collegelid het voorrangsdecreet mee goedkeurde in de vorige legislatuur waardoor de GOK-voorrangsregels gedeeltelijk werden losgelaten. Ik wens iedereen een aangename namiddag en een prettige Kerst.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik citeer via mijn fractievoorzitter even collega Guy Vanhengel: *“Tout ce qui est excessif est insignifiant.”* Ik ga dus niet in op vergelijkingen met de Zuid-Afrikaanse apartheid. Ik wil er nogmaals op wijzen dat wat gezegd werd niet klopt. Collega Guy Vanhengel moet een keuze maken. Aan de ene kant mogen we scholen in Brussel geen Vlaamse scholen noemen, aan de andere kant wordt er moord en brand geschreeuwd over de verdeling van de Vlaamse Gemeenschap als men in de Rand een afstandscriterium wil toepassen voor lagere scholen. Daarnaast bestaan zulke criteria al. Kinderen uit de buurt van de school krijgen voorrang. Dat is niet nieuw. In het secundair onderwijs krijgen kinderen die naar een Nederlandstalige basisschool zijn gegaan voorrang. Dat heeft niets te maken met een scheiding tussen de Vlaamse Gemeenschap in het Vlaams Gewest en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Mensen die bewust de keuze hebben gemaakt om tot de Vlaamse Gemeenschap te behoren, blijven ook welkom in onze scholen. Men moet niet overdrijven.

- *De samengevoegde algemene bespreking is gesloten.*

STEMMINGEN

- de Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2; 2 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Gilles Verstraeten

Hebben zich onthouden: Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael

- de Begroting voor het dienstjaar 2022 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1; 2 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Heeft neen gestemd: Jan Busselen

Hebben zich onthouden: Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael

- de Beleidsverklaring 2021-2022 van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 5; 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Dominiek Lootens-Stael, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten

Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

- Ontwerp van verordening tot vaststelling van het Meerjarenplan 2022-2025

De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 5; 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Dominiek Lootens-Stael, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten,

Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

Het Ontwerp van verordening tot vaststelling van het Meerjarenplan 2022-2025 wordt in zijn geheel aangenomen met 10 stemmen tegen 5; 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Bianca Debaets, Dominiek Lootens-Stael, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten

Heeft zich onthouden: Pepijn Kennis

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

De huidige doelgroepen bij de vaccinatiecampagnes en de voorbereiding op vaccinaties van jonge kinderen

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): De VGC leverde eerder al vertalingen, promotiemateriaal en werkte samen met lokale vzw's en organisaties om de vaccinatiecijfers op te krikken. Het blijft nodig te werken aan vaccinatiebereidheid. Ik denk aan drie specifieke groepen. Ten eerste, de gevaccineerden, die toe zijn aan een derde prik, ten tweede, de twijfelaars die tijd nodig hebben, maar nog overtuigd kunnen worden en tot slot, de ouders van jonge kinderen en de kinderen zelf. De kans is immers groot dat die binnenkort een prik mogen krijgen. Intussen zijn er al nieuwe beslissingen getroffen.

Al heeft de Hoge Gezondheidsraad nog geen groen licht gegeven voor een vaccinprik bij kinderen van 5 tot 11 jaar, de kans is groot dat het groen licht er komt. Minister Frank Vandenbroucke hoopt de eerste prikken bij kinderen te laten zetten in januari 2022. Om jonge kinderen te prikken is toestemming van de ouders nodig. Kinderen hebben doorgaans weinig symptomen bij een besmetting. De meerwaarde van vaccinatie is dus niet meteen duidelijk. Vergelijk het met de commotie over de mondkemperplicht bij jonge kinderen. Ouders overtuigen zal extra inspanningen vergen. Het goede nieuws is dat mensen die niet meteen ja zeggen op een coronavaccin wel degelijk nog overstag kunnen gaan. Alleen vraagt het tijd.

Het andere goede nieuws is dat de VGC met haar dienstverlening veel jonge kinderen en hun ouders al bereikt en de VGC al eerder campagne heeft gevoerd in de secundaire scholen. Ouders die al toestemming hebben gegeven voor een prik bij een scholier, zullen waarschijnlijk ook toestemming geven voor een jonger kind, al is dat geen zekerheid. Scholen met een kleuter-, lagere en secundaire afdeling die goede resultaten behaalden in eerdere vaccinatieronden van scholieren boven de 12 jaar, maken meer kans op goede resultaten in vaccinatie van jonge kinderen. Ze hebben al een stukje weg afgelegd en ouders bereikt.

In de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid van 7 december 2021 zei collegelid Sven Gatz dat hij wacht op de besluitvorming in Vlaanderen met betrekking tot de vaccinatie van de kinderen van 5 tot 12 jaar. Daarna zal het College zich positioneren over mogelijke acties in Brussel. Laten we niet wachten op het fiat van de Hoge Gezondheidsraad om ons voor te bereiden en het denkwerk te doen. De langere kerstvakantie voor kleuter- en lagere school geeft enige speelruimte.

Heeft u al nieuws met betrekking tot de besluitvorming in Vlaanderen over de vaccinatie voor 5- tot 12-jarigen? Op welke doelgroepen concentreert de VGC zich in deze fase van de vaccinaties? Waar liggen de opportuniteiten om vaccinatie-winst te boeken? Ik denk vooral aan gevaccineerden die toe zijn aan een derde prik, aan de volwassenen die nog geen enkele

prik kregen, en binnenkort aan de ouders van jonge kinderen en de kinderen zelf. Maar misschien zijn er andere groepen of deelgroepen. Graag kreeg ik hierover enige toelichting.

Hoe evalueert u eerdere vaccinatiecampagnes in het secundair onderwijs, via dienstencentra, via de eerstelijnszorg? Hoe evalueert u onderweg? Sommige mensen hebben meer tijd nodig dan andere om overtuigd te worden. Hoe monitort u de resultaten onderweg? Sommige mensen hebben tijd nodig. Waar zijn er goede resultaten in het overhalen van twijfelaars? Waar vraagt het meer tijd om mensen te overtuigen, maar zijn er toch positieve resultaten? Waar loont het om veel tijd te investeren in campagnes die gericht zijn op vaccinatiebereid?

Welke voorbereidingen treft u in verband met de vaccinatie van jonge kinderen uit het Nederlandstalig onderwijs? Welke campagnes gaat u opzetten, naar welke doelgroepen richt u zich? Ik denk aan scholen, IBO's, jeugdverenigingen, ouders en grootouders. Waar zijn volgens u de *quick wins*? Waar zijn extra inspanningen nodig? Zijn er ook plannen voor campagnes die zich rechtstreeks tot de kinderen richten? Op welke manier en via welke kanalen gebeurt dat?

Collegevoorzitter Elke Vanden Brandt: Ik dank u voor uw blijvende belangstelling en betrokkenheid bij de vaccinatiecampagnes. De nieuwsberichten van vandaag zijn u allicht al ter ore gekomen en ook wat ons de volgende weken staat te wachten. Het enige antwoord is dat we moeten blijven inzetten op vaccinatiecampagnes, het belang ervan kan niet worden onderschat. Vanuit de VGC wordt de campagne door de GGC gedragen en trachten we de link met de Vlaamse Gemeenschap te maken. Onze rol is misschien bescheiden, maar we willen onze schouders hier ook onder zetten. Het blijft immers noodzakelijk om de impact van het virus op de gemeenschap te beperken.

U onderscheidt drie doelgroepen en dat is belangrijk. We moeten onderscheid maken tussen de ouders van jonge kinderen en kinderen. Voor hen moet een andere communicatiestrategie worden gehanteerd dan voor mensen die volledig gevaccineerd zijn en toe zijn aan de derde prik of voor twijfelaars, die nog niet of nog niet volledig zijn gevaccineerd. Onze strategie moet aangepast zijn aan de verschillende doelgroepen.

Het werk van de VGC ent zich op andere overheden. In Brussel is de Gemeenschappelijk Gemeenschapscommissie bevoegd voor de uitrol van het vaccinatieprogramma. Vandaaruit plannen we de nodige voorbereidingen om als VGC de beslissingen mee uit te dragen en specifiek onze flankerende rol op te nemen. Eens er duidelijkheid is over dit deel van de campagne stappen we daar mee in.

Heel wat dubbel gevaccineerden zijn toe aan de boosterprik. Het is belangrijk om te beseffen dat die derde prik geen vanzelfsprekendheid is en dat we moeten blijven communiceren. Woensdagavond werd beslist om de termijn tussen de laatste prik en de herhalingsdosis te verkorten, wat nodig is om de Omikronvariant voor te blijven. Een grote groep Brusselaars kan het boostervaccin nu al krijgen. Iedereen kan overigens een afspraak maken op Bruvax en de vaccinatiecentra staan klaar. Op eigen initiatief kunnen meerderjarige Brusselaars met of zonder afspraak – dat hangt van het vaccinatiecentrum af – hun herhalingsdosis gaan halen. Uiteraard zal de GGC ook uitnodigingen blijven versturen.

De VGC blijft in samenwerking met het N-netwerk promotiemateriaal ontwikkelen en verspreiden. Doel is om zowel de Brusselaars die toe zijn aan de boosterprik te bereiken als om vaccintwijfelaars over de streep te trekken.

Negentien van de 22 gemeenschapscentra doen dienst als laagdrempelige informatiepunten. Brusselaars kunnen er terecht voor praktische en administratieve ondersteuning, bv. om een afspraak te maken op Bruvax of om te bekijken hoe ze in het vaccinatiepunt raken. De VGC maakt aanvullend heldere *infographics* over de coronamaatregelen, een gids op maat van jongeren en verspreidt op strategische momenten informatie over corona via de nieuwsbrief “*Brussel vaccineert*”.

Zoals collegelid Sven Gatz al meermaals toelichtte, is er een vaccinatiecampagne gelanceerd die specifiek gericht is op leerlingen van het secundair onderwijs. Ook die campagne toont aan dat het loont om verschillende formules aan te bieden. Sommige scholen vonden de weg naar het dichtstbijzijnde vaccinatiecentrum, andere hadden meer baat bij een mobiel team op school. De voorafgaande sensibilisering van de leerlingen bleek een merkbare positieve impact te hebben op hun vaccinatiebereidheid.

Het gaat trager dan gehoopt, maar het aantal gevaccineerde leerlingen neemt toe. Zoals collegelid Sven Gatz al zei, zal de aanpak van de vaccinatie en de boosterprik voor lagere schoolleerlingen afhangen van de beslissingen die komende maandag genomen worden en van de strategie van de Vlaamse overheid. De VGC zal zich daaraan aanpassen.

We zetten bovenvermelde inspanningen onverminderd voort, want maatwerk werkt. De vaccinatie dicht bij de Brusselaars brengen, heeft een positieve impact op de vaccinatiebereidheid. Die aanpak vraagt tijd en energie maar levert de beste resultaten op.

Begin dit jaar ging “*Vaccinatie vertaald*” van start. In het kader van dat project van Foyer doen interculturele bemiddelaars aan gerichte bewustmaking. Ze informeren Brusselaars met een migratieachtergrond over de huidige maatregelen en de vaccinatiestrategie, ontcrachten complottheorieën en bereiken een groep mensen die niet altijd bereikt wordt met klassieke overheidscommunicatie. Hun werk is dan ook een belangrijke aanvulling op andere campagnes. Het College heeft gisteren een vervolgsubsidie van 106.000 euro toegekend zodat Foyer op dat goede elan kan voortgaan.

Tot slot, wordt er in verband met de vaccinatiecampagne bij kinderen een proefproject opgestart op 1 specifieke vaccinatielocatie. Na een testfase van enkele weken zal de GGC het project verder opschalen zodat kinderen op meerdere locaties gevaccineerd zullen kunnen worden. De vaccins zullen sowieso in de vaccinatiecentra kunnen worden toegediend en we beraden ons over de vaccinatie van kinderen door eerstelijnsaanbieders zoals artsen en apothekers. Achteraf zullen we onderzoeken of er op school vaccins kunnen worden aangeboden.

Het belang van de bewustmaking van kinderen mag niet worden onderschat, maar de communicatiecampagne zal ook op ouders gericht zijn. De GGC overlegt met Kind en Gezin zodat die vertrouwde instantie deel kan uitmaken van de vaccinatiecampagne. We kiezen er bewust voor om de nadruk te leggen op het verschaffen van betrouwbare informatie.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Bedankt voor het uitgebreide antwoord. Er wordt veel in het werk gesteld om de vaccinatiecijfers op te krikken. Toen ik mijn derde prik ging halen, merkte ik dat de dienstverlening in de vaccinatiecentra vlot verloopt.

Het is een werk van lange adem. U zei in het begin van uw betoog dat de VGC een bescheiden rol speelt, maar het College mag die rol niet onderschatten. De VGC is immers een beleidsniveau dat zeer dicht bij de Brusselaars staat dankzij het N-netwerk en de gemeenschapscentra die als informatiepunt dienen. Dat laatste was mij ontgaan, maar ik ben blij dat dat initiatief bestaat. Ik zal twijfelaars zeker naar de centra doorverwijzen.

Maandag zullen we meer weten over de Vlaamse vaccinatiestrategie voor jonge kinderen en kunnen we in Brussel aan de slag.

Gisteren had ik een vraag gesteld aan GGC-collegelid Alain Maron in verband met de strijd tegen nepnieuws. Die strijd is belangrijk als we mensen willen overtuigen. Het antwoord luidde dat de GGC het *fake news* op de sociale media tegengaat en wetenschappelijk onderbouwde feiten aanbiedt. Blijkbaar moet ik wel nog een geschreven vraag stellen om meer over die strategie te weten te komen. Hopelijk kunnen we de strategie ook in het Nederlandstalig netwerk inzetten.

- *Het incident is gesloten.*

De nieuwe Covid-19-maatregelen i.v.m. onderwijs en de voorhanden zijnde (digitale) infrastructuur

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Op vrijdag 3 december heeft het Overlegcomité nieuwe coronamaatregelen voor het onderwijs afgekondigd. Vanaf 8 december geldt de mondkemperplicht voor leerlingen vanaf het eerste leerjaar. Daarnaast zal een klas in quarantaine moeten zodra er 2 besmettingen zijn binnen de lesgroep, in plaats van 3 zoals voorheen. Ten slotte, zal de kerstvakantie een week vroeger starten dan normaal.

Afstandsonderwijs heeft tijdens de vorige coronagolven aangetoond dat de digitale en sociale kloven wel degelijk een groot probleem vormen. Het is daarom fijn om te vernemen dat de ministers van Onderwijs het erover eens zijn dat het afstandsonderwijs voor leerlingen die geen toegang hebben tot digitale middelen, op school georganiseerd moet worden. Voor talloze leerlingen ligt het bovendien niet voor de hand om leerstof thuis te verwerken. Om die reden zouden de meest kwetsbare leerlingen nog steeds terecht kunnen in contactonderwijs.

Voor hoeveel Brusselse leerlingen moet er op school afstandsonderwijs en/of contactonderwijs georganiseerd worden? Zijn de Brusselse scholen hier voldoende voor uitgerust? Welke Brusselse scholen hebben extra ondersteuning nodig?

Hoe zal het contactonderwijs voor kwetsbare leerlingen precies worden georganiseerd?

Veel ouders hebben het moeilijk met de combinatie van opvang en telewerk. Is er zicht op opvang voor kinderen die niet thuis kunnen blijven omdat hun ouders niet kunnen telewerken? Hoe kunnen de ouders geholpen worden? Ik denk bv. aan inspiratie voor activiteiten die aansluiten bij wat de kinderen op school zouden doen.

Kan de VGC indien nodig een deel van de opvang overnemen en dus zelf organiseren?

In het kader van de Digisprong, maar ook dankzij de VGC, werden laptops uitgedeeld met de bedoeling dat elke leerling vanaf het vijfde leerjaar basisonderwijs vanaf schooljaar 2021-2022 een eigen laptop of een gelijkwaardig ICT-toestel ter beschikking kreeg. Nu schakelen we weer deels over naar afstandsonderwijs. Zijn de laptops correct verdeeld? Is er structureel nagedacht over de lange termijn?

Beschikken alle leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs vandaag over een laptop? Welke begeleidende maatregelen zijn er getroffen? Hardware zoals een laptop is één ding, maar is er ook rekening gehouden met de aanschaf van didactische software, veilige opbergmogelijkheden voor laptops op school, voldoende stopcontacten in het klaslokaal, de dienst na verkoop voor defecte laptops, enzovoort?

In een eerder antwoord zei u dat u niet wist of de Digisprong de schoolfactuur zou verzwaren, wat in sommige Vlaamse scholen wel gebeurde. Is dat nog steeds het geval? Kunnen scholen zelf de extra kosten dragen of krijgen ze extra steun? Hebt u hierover overlegd met de onderwijskoepels?

Collegelid Sven Gatz: Graag kom ik even terug op wat het Overlegcomité op 3 december besloten heeft. De kerstvakantie voor het kleuteronderwijs en lager onderwijs wordt met een week vervroegd. Het middelbaar onderwijs wordt onder hybride vorm georganiseerd tot de examenperiode. Voor leerlingen die geen toegang hebben tot digitale middelen, kan het afstandsonderwijs in de school georganiseerd worden. Er wordt contactonderwijs aangeboden aan de meest kwetsbare leerlingen, met name in het buitengewoon onderwijs. De ministers van Onderwijs leggen de overige bepalingen nog vast. Afstandsonderwijs is dus enkel in het secundair onderwijs structureel ingebed, tot de examenperiode. Voor het basisonderwijs, waar contactonderwijs de regel bleef, is vandaag de laatste schooldag van het kalenderjaar.

De Brusselse basisscholen en middelbare scholen hebben sinds het begin van de coronacrisis noodgedwongen veel ervaring met afstandsonderwijs opgedaan. Ook het OCB heeft al veel expertise uitgebouwd. Het reguliere vormingsaanbod bevat een opleiding over digitaal leren. Leerkrachten kunnen een beroep doen op hun OCB-ondersteuner voor begeleiding of tips in het kader van afstandsleren.

Momenteel is het niet mogelijk om een bevraging te organiseren over het aantal leerlingen dat afstandsonderwijs volgt. Secundaire scholen zaten volop in de examenperiode, terwijl heel wat basisscholen alles in het werk stellen om noodopvang aan te bieden. Op de website *onderwijs.vlaanderen.be* staat wel dat 943 leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel tussen 29 november en 5 december positief testten. Dat is ongeveer 1 leerling op 5.

De tweede vraag handelde over de modaliteiten. Zij worden bepaald door de Vlaamse regelgeving. Communicatie gebeurt onder meer via de website *Coronamaatregelen schooljaar 2021-2022* van *onderwijs.vlaanderen.be* en de bijhorende pagina met verschillende vragen en antwoorden. Deze wordt vaak geüpdatet en bevat goede informatie. In plaats van generieke coronamaatregelen, die voor elke school gelden, laat de Vlaamse Gemeenschap dit jaar meer de lokale schoolautonomie spelen. Zo kunnen secundaire scholen vanaf 8 december 2021 in principe maximaal 50 % contactonderwijs aanbieden tot de examenperiode. Een school kan altijd beslissen om strengere maatregelen te nemen en het

aandeel afstandsonderwijs te vergroten. Voor kwetsbare leerlingen, arbeidsmarktgerichte opleidingen en leerlingen die geen toegang hebben tot digitale middelen kan het aandeel contactonderwijs worden verhoogd.

De scholen Zaveldal en Kasterlinden, die een groot aantal leerlingen in precare toestand tellen, hanteren het volgende principe. Zaveldal blijft op 100 % contactonderwijs en zal tijdens de laatste week overschakelen op afstandsonderwijs. Men blijft leerlingen wel de mogelijkheid bieden om naar school te komen. Het BuSO van Kasterlinden blijft op 100 % contactonderwijs. Deze keuze hebben we gemaakt om een digitale valkuil te vermijden.

De derde en vierde vraag gingen over de opvang. De VGC heeft gelukkig de noodopvang voor kinderen uit de basisschool kunnen organiseren. In totaal betekent dit dat er voor ongeveer 1.000 kinderen per dag noodopvang werd gecreëerd. Op basis van vorige ervaringen weten we dat er ongeveer 500 plaatsen worden aangeboden door de scholen zelf. De overige 500 plaatsen worden door de VGC op 11 goed verspreide locaties aangeboden. Dit is voornamelijk in gemeenschapscentra. Ik dank ook de speelpleinanimatoren, want in een tijdspanne van 48 uur werden 120 mensen bereid gevonden om volgende week in actie te schieten.

Een vijfde vraag handelde over Digisprong. Deze middelen zijn onder meer bedoeld om de ICT-infrastructuur binnen de schoolmuren te versterken. Verder worden ze aangewend voor een individueel ICT-toestel voor elke leerling in het vijfde en zesde leerjaar van het gewoon en buitengewoon basisonderwijs. Er komt ook een individueel ICT-toestel voor elke leerling in HBO5 Verpleegkunde en het eerste, derde, vijfde en zevende jaar voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs. De Vlaamse middelen voor de overige leerjaren zullen aan de scholen worden toegekend in een tweede fase, die loopt in 2022.

De Vlaamse Regering heeft berekend hoe de budgetten van een school zullen worden berekend. Voor het vijfde en het zesde leerjaar is dat 290 euro per leerling. In het secundair onderwijs is dit 510 euro per leerling. De secundaire scholen ontvangen de middelen gespreid over 2 jaar. Uiteraard worden deze bedragen ook toegepast voor onze Brusselse Nederlandstalige scholen. Wij hebben geen aanwijzing dat de scholen dit niet correct zouden hebben verdeeld.

Daarnaast geeft de VGC steun en subsidies bij het aankopen van ICT-materiaal. In totaal hebben we tijdens de voorbije periode aanvragen ontvangen van 137 basisscholen. Dat gaat over 228 digitale schoolborden, 2.005 laptops en 1.556 tablets. We proberen ons tandje bij te steken, zoals we dat ook tijdens de eerste lockdown zo goed mogelijk met tweedehandslaptops hebben gedaan.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest levert ook een bijdrage. Via het Centrum voor Informatica krijgen Nederlandstalige secundaire scholen een subsidie voor het aankopen van laptops, Chromebooks of tablets. Verder is er een subsidie voor het verbeteren van de netwerkverbinding. Het betrof 14 Nederlandstalige scholen in 2020 en 13 in 2021.

Vervolgens werd gevraagd of alle leerlingen nu over een laptop beschikken. Gezien de juist vermelde inspanningen zou het merendeel van de leerlingen daarover moeten beschikken. Ik kan niet preciezer zijn, maar zou dit inderdaad ook graag willen weten. Scholen worden momenteel wegens de quarantaineproblemen overbevraagd in het geven van cijfers. We

moeten die cijfers op een gegeven moment wel exact hebben. Ik kan me moeilijk indenken dat we – gezien alle inspanningen – nog ver zouden zijn verwijderd van 100 %. Ik wil nogmaals herhalen dat kwetsbare leerlingen afstandsonderwijs op school kunnen volgen.

Een zevende vraag handelde over begeleidende maatregelen. Er werd digitale dienstverlening uitgebouwd voor scholen bij het kennis- en adviescentrum Digisprong. Verder werd het vormingsaanbod uitgebreid. Digitale competenties in de lerarenopleiding worden versterkt. Kwaliteitsvol digitale lesmateriaal is meer aanwezig dan vroeger. In de begeleiding wordt eveneens ingezet op cybersecurity en digitaal pesten. De vzw STARTPROJECTEN en INOPTEC+, die veel ervaring hebben in het begeleiden van scholen, bieden oplossingen voor het onderhouden van netwerken of het realiseren van ad-hocprojecten. Dit gebeurt met ondersteuning van de VGC.

Op dit ogenblik hebben wij geen enkel signaal ontvangen dat er een probleem zou zijn met de facturen van de Brusselse scholen. Mocht dit toch een probleem vormen, dan kunnen scholen nog beroep doen op bijkomende subsidies van de Vlaamse Gemeenschap, de VGC en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We laten hen dit geregeld weten. Over dit onderwerp is er geen specifiek overleg geweest met de onderwijskoepels. Zij hebben dit nog niet op de agenda geplaatst. Dit is een teken dat de kanalen die door de overheid werden gecreëerd soelaas bieden. De precieze cijfers hoop ik later te kunnen bieden.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Ik dank het collegelid voor het volledige antwoord, maar kijk wel uit naar concrete cijfers. Mijn voorlaatste vraag stelde ik omdat onderwijsexperte Steffie De Baerdemaeker vertelde over scholen die wel een heleboel laptops hadden ontvangen, maar daarvoor geen veilige opslagplaats hadden. Men moet zich niet blindstaren op het feit dat een levering van laptops het probleem oplost. Niet alle scholen hebben genoeg stopcontacten of opslagruimte. Wordt er ook ondersteuning geboden voor dergelijke praktische zaken?

Collegelid Sven Gatz: Het is inderdaad een pertinente vraag. We nemen maatregelen, maar zien niet altijd tot waar in de klasruimte de bal precies rolt. Wij bieden een luisterend oor vanuit de Administratie van de VGC om te kijken naar oplossingen indien er een structureel probleem is bij de opslag van ICT-middelen of toegang tot elektriciteit. Een probleem met de elektriciteit zou waarschijnlijk eerder moeten worden ondersteund door de Vlaamse overheid. De scholen kunnen via hun koepels of rechtstreeks onze administratie bevragen, waarna we de best mogelijke oplossingen proberen te vinden.

- *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 60)

Het nieuwe Huis van het Kind

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Afgelopen maandag konden we in de pers lezen dat de Vlaamse Regering de subsidies voor preventieve gezinsondersteuning niet meer zal toekennen aan 9 afzonderlijke organisaties. In plaats daarvan zal het toekomstige Huis van het Kind, een nieuwe organisatie, de volledige subsidie krijgen en de coördinatie voeren van alle

betrokken organisaties. Het Huis van het Kind neemt zo dus een deel van de taken van de Vlaamse Regering over, aangezien die zelf zou moeten instaan voor de coördinatie.

De bedoeling is om het aanbod beter af te stemmen op de grootstad en op het ander Nederlandstalig basisaanbod in Brussel. We kunnen het erover eens zijn dat de versnippering van het aanbod de Brusselaar niet ten goede komt. Dit werd ook aangetoond in een studie van Odisee. Op deze manier negeren we wel de jarenlange expertise van de verschillende partners in het veld en leggen we de verantwoordelijkheid bij het Huis van het Kind.

Om de kwaliteit van het aanbod rond preventieve gezinsondersteuning te garanderen en beter af te stemmen op de noden van Brusselaars is naar mijn mening meer nodig dan het bundelen van subsidies. De middelen waren al onvoldoende en zullen dat nu dus nog steeds zijn. Er komt namelijk geen budgetverhoging. Wat de partners nodig hebben, is een degelijke financiering. Bovendien zal de geïntegreerde werking vragen om nieuw beleid, om een coördinatie die er nu niet is. Ook daarvoor zijn middelen nodig.

We lezen in de media dat de Vlaamse overheid hiervoor plant samen te werken met het werkveld en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Kan de collegevoorzitter toelichten welk overleg de VGC heeft gehad met de Vlaamse overheid? Was zij op de hoogte van deze beleidswijziging? Wat was haar standpunt tijdens die gesprekken?

Welke gevolgen heeft dit voor het huidige Huis van het Kind, een organisatie die nu al kampt met te weinig middelen om al haar taken uit te voeren? Krijgt het Huis van het Kind middelen om de geïntegreerde werking te coördineren? Zal het Huis van het Kind al haar taken kunnen blijven uitvoeren?

Hoe worden de partnerorganisaties betrokken in deze verandering? Welke impact kunnen we verwachten op hun werking? Welke impact kunnen we verwachten op de consultatiebureaus? Blijven zij open, krijgen zij extra middelen of komen er bij?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Er is vandaag een Huis van het Kind aan de slag in Brussel, erkend en gesubsidieerd door het Vlaams Agentschap Opgroeien. Daarenboven wordt het door de VGC ondersteund voor meer dan 300.000 euro voor netwerkondersteuning, armoedebeleid en het aanbod rond ontmoeting, de Baboes-werking.

We moeten eerlijk zijn dat die werking een aantal moeilijkheden heeft gehad. We zijn daarvoor reeds aan het begin van deze legislatuur in 2019 een bijsturingstraject gestart. Dat liep niet zonder slag of stoot. Aan het begin van de zomer in 2020 zat de vzw zelfs even zonder raad van bestuur en zonder coördinator. Sindsdien heeft een noodbestuur een jaar lang hard aan de kar getrokken, zijn de medewerkers van de vzw hard blijven doorwerken in moeilijke omstandigheden, is er sinds enkele maanden opnieuw een gedreven coördinator aan de slag en is de raad van bestuur aangevuld met nieuwe krachten. Er werd dus een doorstart gemaakt.

Vlaanderen kondigde een nieuwe aanpak van de gezinsondersteuning aan. De Vlaamse Regering heeft met ons overlegd. Wij zijn daarover in dialoog gegaan. Het is niet omdat we opmerkingen hebben gegeven dat ze ook werden meegenomen. Wij hebben de Vlaamse Regering gevraagd om ons te erkennen als lokale regisseur inzake het beleid voor

gezinsondersteuning. Zoals u weet ben ik niet onverdeeld gelukkig met het resultaat van het overleg.

In het besluit van de Vlaamse Regering valt te lezen dat de erkenning van het huidige Huis van het Kind wordt opgeheven en opnieuw wordt opengesteld. Hetzelfde werkveld van partners moet dus een nieuw samenwerkingsverband op poten zetten. Wij vinden dat nogal verwarrend. Waarom kunnen we niet bijsturen wat er al is? We vrezen dat hiermee het kind met het badwater wordt weggegooid.

Van meet af aan was duidelijk dat de Vlaamse Regering de verschillende subsidiestromen voor gezinsondersteuning zou bundelen in 1 vzw. Het klopt dat de gezinsondersteuning in Brussel versnipperd is, maar door alle subsidies voor het hele grondgebied aan 1 vzw toe te kennen hebben we daarvoor nog geen oplossing.

We hebben vragen over welk aanbod we willen voor de Brusselaar, welke prioriteiten we daarin leggen, waar het aanbod zal plaatsvinden, hoeveel, hoe nabij en hoe bereikbaar dat allemaal moet zijn. Vlaanderen heeft die opdracht om daarover na te denken eigenlijk uit handen gegeven aan het Huis van het Kind, zonder daar de nodige middelen tegenover te stellen. En dit zijn toch belangrijke vragen voor de Brusselaars en ook voor de VGC.

In het besluit van de Vlaamse Regering staat gelukkig de ondersteunende rol voor de VGC in dit traject uitgebreid beschreven. We gaan die rol zeker opnemen en samen met het werkveld kijken wat nodig is voor Brussel.

De verwachtingen aan het nieuwe, nog te bepalen, Huis van het Kind zijn eigenlijk niet min. Het nieuwe Huis van het Kind moet in 2022 samen met het werkveld een ondernemingsplan ontwikkelen, moet dat ook voortdurend bijschaven, en erover rapporteren. Het Huis van het Kind moet vanaf nu ook alle subsidies beheren, verdelen en de verantwoording ervan opvolgen. Het is onduidelijk welke middelen daar tegenover staan. Maximaal 10 % van de totale enveloppe kan naar deze overkoepelende opdrachten gaan, en het percentage dat daarvoor uitgetrokken wordt door het samenwerkingsverband van aanbodpartners zelf moet nog precies bepaald worden. Maar het is net deze sector die al heel krap gefinancierd is. De marges om middelen voor de overkoepelende opdrachten vrij te maken, zijn dus beperkt.

Wat de impact wordt van deze aanpak op de aanbieders van de gezinsondersteuning in Brussel, is nog koffiedik kijken. De aanbieders zijn in theorie betrokken in het samenwerkingsverband, maar die worden nu voor hun financiering wel afhankelijk van de subsidiestroom via de nieuwe vzw die zal worden aangeduid als Huis van het Kind. Wij hopen dat we samen met de sector inderdaad kunnen op zoek gaan naar wat een geïntegreerd Gezinsbeleid voor de Brusselaar kan betekenen. Wat we natuurlijk ook hopen, is dat we daarvoor maximaal kunnen voortbouwen op de ervaring, de expertise en vooral het jarenlange engagement dat daarvoor in de sector aanwezig is.

Wat betreft de consultatiebureaus, is de impact natuurlijk dubbel. Al vanaf 1 januari 2022 moet elk consultatiebureau 182 uren zittingen per jaar halen. Halen zij die cijfers niet, dan verliezen ze hun erkenning. Op basis van de ons gekende cijfers zouden daarmee nog zeker 7 bijkomende consultatiebureaus sluiten. En het zijn er vandaag al maar 18 meer, in plaats van de vroegere 22. We gaan dus stilaan naar een halvering van het aantal consultatiebureaus in Brussel. Ik denk dat iedereen het ermee eens is dat 11 consultatiebureaus voor de vaccins en

de opvolging van onze jonge kinderen nooit kan volstaan. Het fijnmazige netwerk komt in het gedrang.

Wij vrezen dus, en dat hebben we ook meermaals aangekaart bij Vlaams minister Wouter Beke en het Agentschap Opgroeien, dat het op deze manier onmogelijk is om een fijnmazig aanbod te realiseren, of zelfs aan een hoger bereik te komen. De consultatiebureaus van het Agentschap Opgroeien in Brussel hebben vandaag slechts een beperkt bereik van 14 %. We denken niet dat dat percentage zal stijgen door te schrappen in het aantal bureaus. Wij denken dat er andere maatregelen en andere middelen nodig zijn.

We zullen uiteraard vanuit de VGC onze verantwoordelijkheid opnemen om dit mee te ondersteunen, ook al hebben wij deze bezorgdheden.

De heer Juan Benjumea Moreno (Groen): Ik ben tevreden met het antwoord, maar heel teleurgesteld met de inhoud daarvan en de gevolgen voor de Brusselaars. Zojuist hadden we een discussie over de vaccinatie van kinderen en over de sleutelrol van de VGC tussen de GGC en Vlaanderen. Eigenlijk zegt Vlaanderen tegen de organisaties die daarin moeten optreden dat ze nog minder middelen krijgen om die opdracht uit te voeren. Dit is de kroniek van een aangekondigde mislukking. Hoe kunnen we met minder centra waar mensen informatie kunnen krijgen over gezondheid en opvoeding, de ouders voldoende informeren? De gezondheid van de kinderen zal hierdoor ongetwijfeld achteruitgaan. Ik vind het verminderen van de consultatiebureaus een zeer jammere zaak.

Voor de organisatie en de partnerorganisaties die daarvan afhangen, is het wel zeer ironisch. Nu waren er voor beide middelen beschikbaar. Nu worden ze gebundeld, maar ze krijgen er een opdracht bij waarvoor ze 10 % van de middelen mogen gebruiken. Dat is niet alleen veel te weinig, maar dat betekent ook dat 10 % van de middelen die naar de partnerorganisaties zouden gaan, nu gecentraliseerd blijven. Die gaan nu naar de coördinatie, die niet meer verzekerd wordt door het Agentschap Opgroeien of door de Vlaamse Regering.

Als er meer duidelijkheid komt over de impact van deze beslissing, zal ik er nog een schriftelijke vraag over stellen.

Mijn fractie is zeer teleurgesteld over deze beslissing van de Vlaamse Regering.

- *Het incident is gesloten.*

RECHTZETTING

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik heb mij vergist bij de eerste stemming. Ik had daar ja moeten stemmen.

- de Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt aangenomen met 13 stemmen tegen 1; 2 leden hebben zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Juan Benjumea Moreno, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Soetkin Hoessen, Els Rochette, Hilde Sabbe, Lotte Stoops, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Fouad Ahidar

Hebben neen gestemd: Jan Busselen

Hebben zich onthouden: Pepijn Kennis, Dominiek Lootens-Stael

Tekort aan psychologen in Brussel

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-sp.a): In *Bruzz* van deze week lezen we een boeiend interview met psychologe Charlotte Viaene over de ongeziene mentale gezondheids crisis die de stad in haar greep houdt. De effecten van de alweer vierde golf, het sombere vooruitzicht van de Omikronvariant, en dit allemaal in de donkere maanden waarin sowieso al veel mensen het lastig hebben. Het hoeft niet te verwonderen dat psychologen dezer dagen druk bevraagd zijn.

Wat wel opvalt, is de inschatting dat bijzonder veel Brusselaars geen psycholoog vinden wanneer ze er een nodig hebben. Uit een bevraging in Vlaanderen blijkt nog dat mensen binnen de maand geholpen worden. Hier in Brussel krijgt men signalen dat bijna alle psychologen en groepspraktijken volzet zijn. Er zijn wachtlijsten en de psychologen moeten vaak doorverwijzen naar collega's die op hun beurt ook volzet zijn. Ook de centra geestelijke gezondheidszorg (CGG) spreken van een tekort. Mensen hebben soms na een jaar nog geen begeleiding kunnen vinden.

Het is al langer duidelijk dat de coronacrisis ook een mentale crisis is. Het is ontzettend belangrijk dat mensen zo snel mogelijk de hulp krijgen waar ze recht op hebben.

Heeft de collegevoorzitter zicht op het tekort aan psychologische begeleiding in Brussel? Worden wachtlijsten en andere informatie bijgehouden? Is er sprake van een specifiek tekort aan Nederlandstalige psychologen?

Ziet de collegevoorzitter een toename van het aantal hulpvragen, bijvoorbeeld via het platform www.vind-een-psycholoog.be?

We weten dat de eindejaarsperiode bijzonder belastend is voor mensen met psychische problemen. Ziet de collegevoorzitter oplossingen op de korte termijn om aan zoveel mogelijk hulpvragen tegemoet te kunnen komen? Op welke wijze wordt er doorverwezen? Kan er meer ingezet worden op online consultaties waardoor de aanwezigheid in Brussel minder noodzakelijk is en er eventueel kan uitgeweken worden naar regio's waar de vraag beter onder controle is?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De coronacrisis weegt inderdaad zwaar door op het mentale welzijn. Wij krijgen hierover inderdaad signalen vanop het terrein.

Alle centra voor psychische gezondheidszorg melden een toename van zowel mildere als ernstigere problematieken. Er is een toename van acute crisissituaties. Dat is helaas niet alleen in Brussel het geval, maar een tendens die we ook in andere regio's zien. In 14 van de 21 CGG's zijn de wachttijden opgelopen. Dat geldt ook voor het CGG Brussel. De wachtlijsten zijn het laatste jaar verder toegenomen. Afhankelijk van de problematiek, schommelt de

wachttijst van 4 maanden tot 1 jaar. Voor de coronacrisis was dit beperkt tot 3 maanden.

We zien eenzelfde tendens in de privésector. Ook bij privépraktijken zijn steeds vaker wachtlijsten of zelfs patiëntenstops. Bijna 40 % van de psychologen aanvaardde dit voorjaar geen nieuwe patiënten meer in de praktijk. Dat blijkt uit cijfers van de werkgroep Staten-Generaal van de Geestelijke Gezondheid in samenwerking met de Universiteit van Antwerpen.

Zowel het CGG als het CAW, D'Broej en andere partners hebben de afgelopen periode geëxperimenteerd met nieuwe werkvormen, zoals digitale consultaties. Omdat ze daartoe gedwongen werden, zeker in de eerste harde *lockdown* waarin onze bewegingsvrijheid en aantal sociale contacten nog meer gelimiteerd waren. Of om deze nieuwe noden als een kans te zien. Deze werkvormen hebben echter ook hun beperkingen.

Het mentaal welzijn van heel wat Brusselaars stond al onder druk. Sinds de coronapandemie is er een sterke toename in het aantal aanmeldingen. Het is een signaal dat we langs vele kanten krijgen. Binnen de mogelijkheden die we als VGC hebben, nemen we onze rol op. Geestelijke gezondheid is sinds de start van de legislatuur een van onze prioriteiten. Uilenspiegel, Similes en Tejo hebben met de steun van de VGC sinds vorig jaar ook een Brusselse werking kunnen uitbouwen. Dit jaar kunnen we de HerstelAcademie aan deze lijst toevoegen.

De impact van de coronacrisis heeft het belang van dit soort werkingen nog hoger op onze agenda gezet. Ik wil daarom een aantal initiatieven uitlichten die we met de VGC hebben genomen, die specifiek inspelen op de gevolgen van de coronacrisis.

De coronacrisis hakt in op het mentale welzijn van de Brusselse jongeren. Kinderen en jongeren voelen zich vaker onzeker en ze vinden minder houvast. We zetten daarom extra eerstelijnspsychologen in bij Sonja Erteejee. Deze zijn bijkomend aan de versterking die we eerder dit najaar doorvoerden. Deze psychologen gaan ter plaatse op de scholen en werken samen met CLB's en leerkrachten. Op hun vraag start de psycholoog de begeleiding op. De psycholoog onderzoekt dan waar het kind of de jongere mee worstelt en welke ondersteuning hier beste antwoord op biedt. Bovenop de versterking zijn er nu 2 extra eerstelijnspsychologen sinds deze maand.

Het aantal jongeren met een ernstige problematiek neemt toe. Ook de wachttijden bij de kinder- en jongerenpsychiatrie Paika lopen op. Het College heeft daarom gisteren een nieuw project goedgekeurd. Paika zal het komende jaar een nieuwe vorm van hulpverlening kunnen bieden terwijl deze jongeren en gezinnen wachten op hulp en opname. Op deze manier wordt de wachttijd tot effectieve hulp verzacht en overbrugd.

We hebben eerder de mobiele teams van Bru-Stars versterkt. Als gevolg van de coronacrisis is er een toestroom van aanmeldingen. Bru-Stars verleent prioriteit aan het opnemen van crisisbegeleidingen vanuit het mobiele team. Als gevolg daarvan worden minder langdurige begeleidingen opgestart. Met deze projectsubsidie kan Bru-Stars het mobiele team tijdelijk versterken waardoor meer ruimte vrijkomt om opnieuw langdurige begeleidingen aan te bieden.

De coronacrisis is ook zwaar voor Brusselse ouderen. We kenden daarom een subsidie toe aan

het CGG. Medewerkers van het CGG Brussel zoeken ouderen op in onder andere de lokale dienstcentra. Ze gaan met hen aan de slag rond psychische klachten. Ook de medewerkers van de lokale dienstcentra krijgen van het CGG Brussel begeleiding en handvatten om mentaal welbevinden bespreekbaar te maken.

Ik hoop dat deze opsomming duidelijk maakt dat we met de VGC geestelijke gezondheid zeer ernstig nemen. Uiteraard is er veel meer nodig. Ik hoop dat de beslissingen op federaal niveau nog versterkt kunnen worden.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Het is geruststellend dat men zich bewust is van de ernst van het probleem en dat er wordt op ingespeeld. De eerstelijnspsychologen die scholen bezoeken is ook hoopgevend. Het blijft erg dat mensen die het mentaal zwaar hebben zo lang moeten wachten. Ik snap natuurlijk wel dat er grenzen zijn aan wat de politiek kan doen. Ik hoop dat de federale en Vlaamse overheid een helpende hand uitsteken en dat we met zijn allen iets van *festive good cheer* kunnen verspreiden.

- *Het incident is gesloten.*

DANKWOORD

De voorzitter: We zullen volgende week nog hard werken en we zien elkaar nog, maar ik wil de raadsleden op het einde van de laatste plenaire vergadering van 2021 bedanken voor hun vertrouwen. Ik doe mijn best om het Reglement van Orde goed toe te passen, maar soms moet er vanwege technische redenen en voor de goede werking al eens vanaf geweken worden. Ik dank ook de Diensten voor hun harde werk.

- *De vergadering wordt om 13u48 uur gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN**Commissievergaderingen - verslagen**

*Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 7 december 2021*

Beleidsverklaring 2021-2022 en het ontwerp van verordening tot vaststelling van het
Meerjarenplan 2022-2025

Bespreking en stemming

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 4 (2021-2022) – Nr. 2

– Stuk 5 (2021-2022) – Nr. 2

*Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 14 december 2021*

Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 9 (2021-2022) – Nr.1

*Besloten Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 14 december 2021*

Begroting voor het dienstjaar 2022 van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 9A (2021-2022) – Nr.1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werd een schriftelijke vraag ingediend door mevrouw Bianca Debaets.

TREFWOORDENREGISTER**Actualiteitsvragen**

- Zie** - Het tekort aan psychologen in Brussel
- Nieuwe Huis van het Kind

**Begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie****Bespreking, blz. 3****Stemming, blz. 43****Begroting voor het dienstjaar 2022 en het Reservefonds van de Raad van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie****Bespreking, blz. 3****Stemming, blz. 43****Beleidsverklaring 2021-2022****Bespreking, blz. 4****Stemming, blz. 43****Het tekort aan psychologen in Brussel, blz. 54****Huidige doelgroepen bij de vaccinatiecampagnes en de voorbereiding op vaccinaties van
jonge kinderen, blz. 44****Nieuwe Covid-19-maatregelen in verband met onderwijs en de voorhanden zijnde
(digitale) infrastructuur, blz. 47****Nieuwe Huis van het Kind, blz. 50****Ontwerp van verordening tot vaststelling van het Meerjarenplan 2022-2025****Bespreking, blz. 4****Stemming, blz. 43****Vragen om uitleg**

- Zie** - Huidige doelgroepen bij de vaccinatiecampagnes en de voorbereiding op vaccinaties
van jonge kinderen
- Nieuwe Covid-19-maatregelen in verband met onderwijs en de voorhanden zijnde
(digitale) infrastructuur